

T.C.
BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

**VİYOLONSEL EĞİTİMİ SÜRECİNDE KARŞILAŞILAN
ENTONASYON PROBLEMİNE YÖNELİK ÖĞRETMEN VE
ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİNİN ÖĞRENCİ PERFORMANSI İLE
KARŞILAŞTIRILMASI**

ÇİĞDEM ÇINAR

BOLU-2019

T.C.
BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI

VİYOLONSEL EĞİTİMİ SÜRECİNDE KARŞILAŞILAN
ENTONASYON PROBLEMİNE YÖNELİK ÖĞRETMEN VE
ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİNİN ÖĞRENCİ PERFORMANSI İLE
KARŞILAŞTIRILMASI

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan
Çiğdem ÇINAR

Danışman
Prof. Dr. Uğur ALPAGUT

BOLU, TEMMUZ - 2019

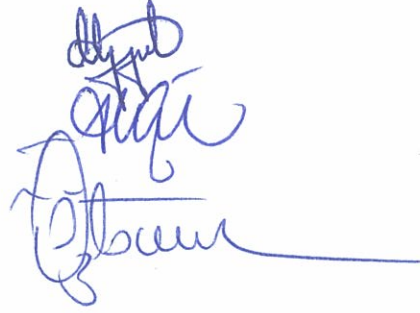
YÜKSEK LİSANS TEZ ONAY FORMU

Çiğdem ÇINAR tarafından hazırlanan “Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Problemine Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması” adlı çalışma, jürimiz tarafından Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı, Müzik Eğitimi Bilim Dalında Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir. (16.07.2019)

Akademik Unvan ve Adı Soyadı

İmza

Üye (Tez Danışmanı) : Prof. Dr. Uğur ALPAGUT
Üye : Prof. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ
Üye : Prof. Dr. Öznur ÖZTOSUN ÇAYDERE

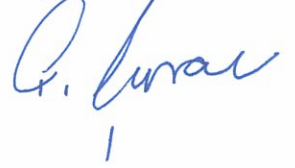

Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nün Onayı

Prof. Dr. Türkan ARGON
Eğitim Bilimleri Enstitü Müdürü

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Problemine Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması” başlıklı çalışmanın yazılmasında bilimsel ve etik kurallara uyduğumu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda atıfta bulunduğumu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, tezin tamamının ya da bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitede bir tez çalışması olarak sunulmadığını beyan ederim. 16/07/2019

Çiğdem CİNAR

Değerli Aileme...

TEŞEKKÜR

Öncelikle tez çalışmam boyunca beni yönlendiren, bana her konuda destek olup sabırlı ve anlayışlı davranan, bilgisi, hoşgörüsü ve rehberliği ile akademik hayatıma ışık tutan, bana farklı bakış açıları kazandıran öğrencisi olmaktan onur duyduğum çok değerli ve kıymetli danışmanım Prof. Dr. Uğur ALPAGUT'a teşekkürlerimi sunarım.

Tez çalışma sürecimde istatistiksel anlamda desteklerini ve bilgilerini benimle paylaşan Doç. Dr. İ. Alper KÖSE'ye, yardımlarını ve desteklerini benden esirgemeyen Doç. Dr. Abdullah COŞKUN'a, tez jürimde yer alan Prof. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ'a ve Prof. Dr. Öznur ÖZTOSUN ÇAYDERE'ye destekleri ve önerileri için teşekkür ederim.

Hayatımın her anında bana destek olan ve tez çalışma sürecimde de benden desteğini esirgemeyen teyzem Türkan TEKİN'e ve eniştem Erdoğan TEKİN'e, kuzenlerim Sena TEKİN'e, Sude TEKİN'e ve Ecrin TEKİN'e teşekkür ederim.

Hayatımın her evresinde yanımda olan, bana göstermiş oldukları sevgi, anlayış ve sabırdan dolayı ve beni bu süreçte yalnız bırakmayan, maddi manevi destekleri ile her zaman yanımda olan aileme; annem Şükran ÇINAR'a ve babam Kemal ÇINAR'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Çiğdem ÇINAR

İÇİNDEKİLER

ETİK İLKELERE UYULDUĞUNA İLİŞKİN BEYAN.....	i
İTHAF.....	ii
TEŞEKKÜR.....	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLolar DİZİNİ.....	ix
RESİMLER DİZİNİ	xii
SİMGELER DİZİNİ	xiii
KISALTMALAR DİZİNİ.....	xiv
ÖZET	xv
ABSTRACT.....	xvii
I.BÖLÜM.....	1
1.Giriş	1
1.1. Problem Durumu	1
1.2. Araştırmanın Amacı	7
1.3. Araştırmanın Problemi	8
1.3.1. Araştırmanın alt problemleri.....	8
1.3.1.1.Viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin entonasyon probleminin çözümüne yönelik görüşleri nasıldır?	8
1.3.1.2. Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?	8
1.3.1.3. Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?	8
1.4. Araştırmanın Önemi	8
1.5. Sınırlılıklar.....	9
1.6. Sayılıtlar	9
1.7. Tanımlar	9
II. BÖLÜM	10
2. Kuramsal Temeller ve İlgili Literatür	10
2.1. Eğitim	10
2.2. Müzik.....	11

2.3. Müzik Eğitimi.....	12
2.4. Çalgı Eğitimi	13
2.5. Yaylı Çalgı Eğitimi	15
2.6. Viyolonsel	16
2.7. Yay (Arşe).....	19
2.8. Viyolonsel Eğitimi	21
2.9. Entonasyon	22
2.10. İlgili Yayın ve Araştırmalar	24
2.10.1. Türkiye’de gerçekleştirilen başlıca çalışmalar.....	24
2.10.2. Türkiye dışında gerçekleştirilen başlıca çalışmalar	26
III. BÖLÜM.....	29
3. Yöntem.....	29
3.1.Araştırmanın Modeli	29
3.2.Çalışma Grubu.....	29
3.3.Veriler Toplama Araçları.....	33
3.3.1.Anket ve performans gözlem formunun hazırlanması.....	34
3.4.Verilerin Toplanması.....	34
3.5.Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması	36
IV. BÖLÜM.....	38
4. Bulgular ve Yorumlar	38
4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar	38
4.1.1.Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin bulgular	38
4.1.2.Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	39
4.1.3.Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	40
4.1.4.Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	41

4.1.5. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	42
4.1.6. Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	43
4.1.7. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	44
4.1.8. Viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	45
4.1.9. Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına ilişkin bulgular.....	46
4.1.10. Viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	47
4.1.11. Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel in fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	48
4.1.12. Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	49
4.1.13. Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	50
4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar	51
4.2.1. Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular.....	52
4.2.2. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon problemlerinin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmasına başlar maddesine ilişkin bulgular	52

4.2.3. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır maddesine ilişkin bulgular	53
4.2.4. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular	54
4.2.5. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular maddesine ilişkin bulgular	55
4.2.6. Viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır maddesine ilişkin bulgular	55
4.3.Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	56
4.3.1. Öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına ilişkin bulgular.....	56
4.3.2. Öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	57
4.3.3. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	58
4.3.4. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular ..	58
4.3.5. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	59
4.3.6. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon	

problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	60
V. BÖLÜM	61
5. Sonuç, Tartışma ve Öneriler	61
5.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma	61
5.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma	67
5.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma.....	70
5.4. Öneriler.....	72
5.4.1.Viyolonsel eğitiminde entonasyon probleminin çözümüne yönelik başlıca öneriler	72
5.4.2. Gelecekte yapılabilecek araştırmalara yönelik öneriler	74
KAYNAKÇA.....	75
EKLER.....	80
EK-1. Öğretmen Anket Formu	80
EK-2. Öğrenci Anket Formu	85
EK-3. Performans Gözlem Formu.....	90
EK-4. Araştırmada Çalınan Etüt ve Eserler	91
EK-5: Abant İzzet Baysal Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu İzni	98
EK-6: Araştırma İzinleri.....	99
ÖZGEÇMİŞ	101

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 3.2.1. Örneklemde yer alan öğrencilerinin sınıf değişkenleri için frekans ve yüzde değerleri.....	30
Tablo 3.2.2. Örneklemde yer alan öğrencilerin viyolonsel çalma süreleri için frekans ve yüzde değerleri.....	30
Tablo 3.2.3. Örneklemde yer alan öğrencilerin güzel sanatlar lisesini tercih etmelerinde ki en önemli faktör için frekans ve yüzde değerleri.....	31
Tablo 3.2.4. Örneklemde yer alan öğrencilerin viyolonseli seçmelerinde ki en önemli faktör için frekans ve yüzde değerleri.....	31
Tablo 3.2.5. Örneklemde yer alan öğrencilerin ileride seçmek istedikleri meslek dalı için frekans ve yüzde değerleri	32
Tablo 3.2.6. Örneklemde yer alan öğretmenlerin eğitim durumları için frekans ve yüzde değerleri	32
Tablo 3.2.7. Örneklemde yer alan öğretmenlerin mesleki kıdemleri için frekans ve yüzde değerleri.....	33
Tablo 3.2.8. Örneklemde yer alan öğretmenlerin viyolonsel öğretmeni olarak görev yapma süreleri için frekans ve yüzde değerleri	33
Tablo 4.1.1. Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin bulgular.....	38
Tablo 4.1.2. Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	39
Tablo 4.1.3. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	40
Tablo 4.1.4. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular.....	41

Tablo 4.1.5. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	42
Tablo 4.1.6. Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	43
Tablo 4.1.7. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	44
Tablo 4.1.8. Viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular.....	45
Tablo 4.1.9. Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına ilişkin bulgular	46
Tablo 4.1.10. Viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	47
Tablo 4.1.11. Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin bulgular.....	48
Tablo 4.1.12. Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular	49
Tablo 4.1.13. Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular.....	50
Tablo 4.2.1. Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular	52
Tablo 4.2.2. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon problemlerinin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmasına başlar maddesine ilişkin bulgular	52
Tablo 4.2.3. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır maddesine ilişkin bulgular	53

Tablo 4.2.4. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular	54
Tablo 4.2.5. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular maddesine ilişkin bulgular	55
Tablo 4.2.6. Viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır maddesine ilişkin bulgular.....	55
Tablo 4.3.1. Öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına ilişkin bulgular.....	56
Tablo 4.3.2. Öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular.....	57
Tablo 4.3.3. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	58
Tablo 4.3.4. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	58
Tablo 4.3.5. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	59
Tablo 4.3.6. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular	60

RESİMLER DİZİNİ

Resim 2.1. Viola de Gamba.....	17
Resim 2.2. Viyolonsel.....	19
Resim 2.3. Yay (arşe).....	20

SİMGELER DİZİNİ

p: Anlamlılık Düzeyi

f : Frekans

% : Yüzde

N : Birey Sayısı

KISALTMALAR DİZİNİ

Akt	: Aktaran
M.E.B.	: Milli Eğitim Bakanlığı
s.	: Sayfa
SPSS	: Statistical Packages for the Social Sciences
vb.	: Ve benzeri

ÖZET

VIYOLONSEL EĞİTİMİ SÜRECİNDE KARŞILAŞILAN ENTONASYON PROBLEMİNE YÖNELİK ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİNİN ÖĞRENCİ PERFORMANSI İLE KARŞILAŞTIRILMASI

Çınar, Çiğdem

Yüksek Lisans Tezi

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı

Müzik Eğitimi Bilim Dalı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Uğur ALPAGUT

Temmuz-2019, xviii + 101 Sayfa

Bu araştırma, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan “entonasyon” probleminin çözümüne yönelik öğretmen ve öğrenci görüşlerinin öğrenci performansı ile karşılaştırılarak, viyolonsel eğitiminde karşılaşılan entonasyon problemlerinin nedenleri ile ilgili görüşlere ve görgül verilere dayalı saptamalar yapmak, konunun önemini vurgulamak ve entonasyon problemlerini en aza indirebilmek için gerekli önerilerde bulunmak amacıyla yapılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu, 2018-2019 Öğretim Yılında Bolu Güzel Sanatlar Lisesinde görev yapan üç viyolonsel öğretmeni ve aynı okulda öğrenim gören birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıftaki on yedi viyolonsel öğrencisi oluşturmaktadır. Viyolonsel öğretmenlerine ve viyolonsel öğrencilerine entonasyon problemlerine yönelik görüşlerini almak için anket uygulanmıştır. Araştırmacı ve viyolonsel öğretmenleri tarafından, her viyolonsel öğrencisi, viyolonsel öğrencilerinin entonasyon problemlerine yönelik “performans gözlem formu” aracılığı ile, bir haftada iki kere olmak üzere üç hafta boyunca altı kere gözlemlenmiştir. Gözlem boyunca viyolonsel öğrencilerinin çalacakları etüt ve eserler, araştırmacı ve viyolonsel öğretmenleri ile birlikte öğrencilerin sınıf ve seviyelerine uygun olarak “Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı”ndan seçilmiştir.

Araştırma tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırmada, araştırmanın amacına ve önemine uygun olarak uzman görüşleri doğrultusunda araştırmacı tarafından hazırlanan “Öğretmen Anket Soruları”, “Öğrenci Anket Soruları” ve “Performans Gözlem Formu” uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulardan hareketle, araştırmanın birinci alt problemine yönelik SPSS yazılımı aracılığı ile frekans ve yüzde değerleri alınırken, ikinci alt probleme yönelik olarak tek örneklem Wilcoxon işaretli sıralar testinden (One Sample Wilcoxon Signed Rank Test) yararlanılmış, araştırmanın üçüncü alt problemine yönelik olarak ise Mann-Whitney U testinden yararlanılmıştır.

Araştırmanın sonucunda, viyolonsel eğitiminde entonasyon kavramının önemi vurgulanmış, entonasyon problemlerine sebep olabilecek etkenler incelenmiş ve araştırmanın sonuçlarından yola çıkılarak konuya ilişkin çözüm önerilerinde bulunulmuştur.

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin entonasyon probleminin çözümüne yönelik görüşlerinin büyük bir bölümünde, birbirleri arasında olumlu yönde bir uyum olduğu ortaya çıkmıştır. Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performanslarının karşılaştırılması arasında yapılan istatistiksel çözümlere göre büyük ölçüde farklılıklar olduğu anlaşılmaktadır. Entonasyon problemlerinin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performanslarının karşılaştırılmasında ise sonuçların bir bölümünde farklılık bulunurken, bir bölümünde farklılık bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Çalgı, Çalgı Eğitimi, Viyolonsel, Viyolonsel Eğitimi, Entonasyon

ABSTRACT**COMPARISON OF TEACHERS AND STUDENTS' VIEWS ON THE
INTONATION PROBLEM ENCOUNTERED IN THE CELLO EDUCATION
PROCESS WITH STUDENT PERFORMANCE**

Çınar, Çiğdem

Thesis of Master's of Arts

Department of Fine Arts

Department of Music Education

Supervisor: Prof. Dr. Uğur ALPAGUT

July-2019, xviii + 101 Page

The purpose of this study is to compare students performance with the opinions of students and teachers related to the solution of the intonation problem encountered during the cello education process, to reveal the causes of intonation problems encountered in cello education based on opinions and empirical data, to emphasise the importance of the subject and to make necessary recommendations to minimize the problem of intonation.

The participants of this study are three cello teachers working at Bolu Fine Art High School in the 2018-2019 academic year and seventeen cello students in the first, second, third and fourth grades. A questionnaire was applied to cello teachers and students to obtain their opinions about intonation problems. Each cello student was observed by the researcher and cello teachers six times over a period of three weeks. The observation was carried out twice a week by means of the performance observation form to reveal the intonation problems of the cello students. During the observations, some works were played by the students and they were selected together with the cello teachers from the book entitled "Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Ders Kitabı" in line with students' grades and levels.

The research is a descriptive survey study. In this study, “Teacher Questionnaire Questions”, “Student Questionnaire Questions” and “Performance Observation Form” were prepared by the researcher in accordance with the expert opinions in line with the purpose and importance of this research study. The findings obtained in this research study are based on frequency and percentage values calculated by SPSS for the first sub-problem of this research study. On the other hand, Willcoxon Signed Rank Test (One Sample Willcoxon Signed Rank Test) was used for the second sub-problem. Finally, Mann-Whitney U Test was used for the third sub-problem.

As a result of this research study, the importance of the concept of intonation was emphasized, the factors which can cause intonation problems were examined and solutions were proposed based on the findings.

It was found in this study that there was a positive similarity between the opinions of cello teachers and students’ attitudes towards the solution of intonation problems. It was realized that there are significant differences between student performance and teacher attitudes towards the intonation problem. Analyzing the comparison of student views and performances for the solution of intonation problems, it was found that there was a difference in some of the results, but there was no difference in one part of the result.

Keywords: Instrument, Instrument Training, Cello, Cello Training, Intonation

I. BÖLÜM

1. Giriş

Bu bölümde; araştırmanın problem durumuna, araştırmanın amacına, problem cümlesine, araştırmanın önemine, sınırlılıklarına, sayıtlarına ve ilgili kavramların tanımlarına yer verilmiştir.

1.1. Problem Durumu

“Eğitim, bilim teknik ve sanat alanlarında bireyleri ve toplumları en iyi bir biçimde yetiştirmeyi amaçlar” (Öz, 2001, 3).Eğitim, bireylerin kendini geliştirmesi ve topluma yararlı olmaları için en önemli faktördür. Eğitim, bireyin toplumsal kurallar içerisinde bir bütün olarak yaşamasını, uyumlu, sağlıklı düşünebilen, olayları belli bir mantıksal çerçevede anlayan, açıklayan ve sorgulayan bireylerin yetişmesini amaçlamaktadır.

Eğitimin temel fonksiyonu bireylere, toplum olarak istenilen nitelikleri ve özellikleri kazandırmaktır. Bu nitelikler, eğitim sistemindeki ve eğitim öğretim kurumlarındaki çeşitli öğrenme ve öğretme etkinlik ve faaliyetleri ile öğrencilere benimsetilmeye ve kazandırılmaya çalışılmaktadır (Sarıçiftçi, 2001).

Eğitim, insan hayatının en önemli olgusudur. Eğitim, bireyin hayatı boyunca devam eden, her zaman ve her durumda yeteneklerinin geliştirilmesi esasını konu edinmektedir (Saraç, 1996). Geliştirilen yetenekler arasında, müzik ve müzik eğitiminin payı oldukça fazladır.

Say (2009) müziğin, bir anlatım sanatı olduğunu ifade etmiş ve sanat olarak müziğin, duyguları, düşünceleri, tasarımları ve izlenimleri, seslerin katkısı ile belli kavram ve olguları, belli yöntemlerle, güzellik anlayışı ile ifade ettiğini vurgulamıştır. Müzik, güzelliğin ifade edilme şeklidir.

Uçan (1994)'a göre müziğin, bugüne kadar çok çeşitli şekillerde tanımları yapılmış ve bu tanımların birçoğunda yer alan temel noktaları ortada toplayıp birleştiren bir yaklaşıma göre ise müzik, duygu, düşünce, tasarım ve izlenimleri, belirli bir amaç ve yöntemle, sistemle, belirli bir müzik anlayışına göre oluşturulmuş, birleştirilmiş seslerle işleyip anlatan ve ifade eden estetik bir bütündür.

Müzik, bireyin yeteneklerini sunma fırsatı bulduğu bir betimleme ve evren ile kendisi arasında, uyum sağlamanın bir yoludur. Müzik, diğer sanat dalları gibi evrensellik özelliğine sahiptir. Ayırıştırıcı değil, daha çok birleştirici olan müzik, dünyadaki tüm insanların ortak bir noktada buluşmasını sağlar. Müzik, bireyin ileriki hayatını şekillendirebilir. Bunun için de bireyin müziği tam anlamıyla öğrenebilmesi için, müzik eğitimine ihtiyacı vardır.

Say (2009)'a göre müzik eğitimi, kişiye kendi yaşantısı yolu ile amaçlı ve kasıtlı olarak belirli bir müzikal davranış kazandırma süreci ve kişinin müzikal davranışlarının değiştirilip geliştirilmesi sürecidir. Müzik eğitimi aracılığı ile kişinin davranışlarında olan değişim, içinde yaşadığı toplumu etkileyeceği gibi sonrasında oluşan toplumdaki değişim ise kişiyi etkilemektedir. Müzik eğitimi, genel müzik eğitimi, özengen müzik eğitimi (amatör) ve mesleki müzik eğitimi (profesyonel) olmak üzere üç ana gruba ayrılmaktadır.

Uçan (1994) genel müzik eğitimini; iş-meslek, okul, bölüm ve program türü ayrımı olmadan, her seviyede, her aşamada, her yaş aralığında, herkese yönelik olan dengeli ve sağlıklı bir şekilde “insanca yaşam” için gerekli düzeyde asgari-ortak genel müzik kültürünü kazandırmayı amaçladığını ifade etmiştir. Genel müzik eğitimi, okul öncesi döneminden başlayarak bireyin hayatının içinde yer alan bir olgudur. Eğitim hayatı süresince, genel müzik kültürünü oluşturabilmek amacı ile kullanılır.

Bunun yanı sıra, Uçan (1994)'a göre özengen müzik eğitimi, müziğe ya da müziğin belli bir alanında veya dalında özengence (amatörce) ilgili ve alakalı, istekli ve yatkın olan bireylere yönelik olup, aktif bir müziksel katılım, istek, zevk ve doyum sağlamak ve bunu olabildiğince sürdürüp ilerletmek ve geliştirmek için gerekli olan müziksel davranışları kazandırmayı amaçlar. Genel müzik eğitiminde olduğu gibi özengen müzik eğitiminde de disipliner anlayış kısmen de olsa mevcuttur. Özengen müzik eğitiminde birey, karşılıksız olarak sadece kendisi için, ruhsal açıdan doyum sağlamak, kendisini daha mutlu hissetmek ve kendisi için bir şeyler yapmak amacıyla müziği bir araç olarak kullanmaktadır.

Uçan (1994)'a göre mesleki müzik eğitimi ise, müziği kapsayan alanın bütünü, bir bölümünü, kolunu veya dalını ve bunlarla ilgili bir işi kendisine meslek olarak seçen, seçmek isteyen, seçme olasılığı bulunan veya öyle görünen, müziğe belli bir düzeyde yeteneği olan kişilere yönelik olup, bölümün, dalın, işin veya mesleğin gerektirdiği müziksel davranışları ve müzik birikimi kazandırmayı amaçlar.

Birey, mesleki müzik eğitimi ile müzik öğretmeni, besteci, yorumcu, müzik bilimci, müzik teknoloğu gibi branşlardan birini seçerek ileriki mesleki hayatında ne yapmak istediğine karar verebilir. Mesleki müzik eğitimi, Güzel sanatlar liseleri, Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümleri, Konservatuarlar ve Güzel Sanatlar Müzik Bilimleri kurumları aracılığı ile verilir.

Demirbatır (2001)'a göre, mesleki müzik eğitiminde oldukça aktif kullanılan çalgılar arasında yer alan keman, viyola ve viyolonsel, hem teknik özellikleri bakımından hem de müzikal olarak zengin bir ifadeye sahip olmaları açısından, senfonik müzik ve oda müziğinin de temel çalgılarını ve yapı taşlarını oluştururlar. Apaydın (2009) müzik eğitiminin, olabildiğince etkili ve verimli olabilmesi için titizlikle ve özenle, düzenli, planlı ve programlı çalışılmasını ve bu durumun da sadece müzik eğitimi veren eğitim kurumları ile sağlanabileceğini ifade etmiştir. Bireyin müzik eğitiminden istediği verimi alabilmesi, müziğin temelini, özünü iyi anlayabilmesi için, müziğin ders olarak okutulduğu, belli bir disiplin ve düzen içerisinde olduğu, bireye

yeteneklerinin farkına vardırılması ve bireyin hayallerine ışık tutması açısından ilk adım olarak güzel sanatlar liselerine gitmesi tavsiye edilmelidir.

Mesleki müzik eğitiminin tabanını oluşturan güzel sanatlar lisesi, müziksel davranışların kazandırılmasında ve geliştirilmesinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Müziksel davranışların biçimlendiği bu süreçte, müzik eğitiminin bütün alanlarında başlıca ilk müziksel davranışların öğrenmelerini oluşturduğundan oldukça önemlidir. Müzik eğitiminin en önemli alanlarından biri olan çalgı eğitimi, bu sürecin en önemli, hassas ve titiz davranılması gereken boyutlarından biridir (Afacan ve Çilden, 2017).

Çalgı eğitimi, bireyin duygu ve düşüncelerini bir müzik enstrümanı aracılığı ile dışa vurmasını, o an hissettiğini bir başkası ile paylaşabilmesini ve kendisini çalgısı yoluyla, özgür ve rahat bir şekilde istediği gibi ifade edebilmesini sağlar. Çalgı eğitime olabildiğince erken yaşlarda başlanması gerekmektedir. Bir çalgıyı çalarken uygulanan devinimsel hareketler daha genç yaşlarda, daha verimli sonuçlar ortaya koyacaktır. İlerleyen yaş dönemlerinde çalgıyı çalmak için uygulanacak olan gerekli kas hareketleri, genç yaşlara göre daha zor olabilmektedir.

Müzik eğitiminin bir alt başlığı ve önemli bir boyutu olarak ele alabileceğimiz çalgı eğitiminde ki en hassas ve önemli durum ise, öğrenciye çalgının benimsetilmesi ve sevdirmesidir. Burada da en önemli pay, çalgı öğreticisine düşmektedir. Bu sebepten ötürü konuya titizlikle, özenle, anlayışla ve sabırla yaklaşılması gerekmektedir (Sakar, 1997). Çalgı öğretmenin, öğrenci seviyesine inebilmesi, öğrenciye karşı olumlu ve sabırlı davranışları, öğrencinin çalgıyı sevmesinde büyük rol oynayacağı gibi öğrenci ile çalgısı arasındaki bağın da kuvvetlenmesini sağlar.

Çalgı eğitimi, genel anlamıyla öğrencilere kendi çalgıları aracılığı ile kendi müziksel yaşamlarında, müziksel davranış kazandırma sürecidir denilebilir. Çalgı eğitimi dersi alan öğrencilerde, birlikte, toplu halde müzik yapma becerilerinin yanında, sosyal ve toplumsal yönleri de gelişmektedir. Öğrenci çalgı eğitimi sayesinde herhangi bir olay karşısında bile kendisini çok daha iyi ifade edebilir, kendisine daha çok güvenen, kişilikli ve özgüvenli bir birey olma yolunda emin adımlarla ilerleyebilir hale

gelebilmektedir. Bu sebepten dolayı da öğrenci ile müzik arasında daha içten, samimi bir bağ kurulmakta ve öğrencinin ileriki müzik yaşamını şekillendirebilmektedir (Angı, 2005).

Çalgı eğitiminin önemli bir boyutunu oluşturan yaylı çalgı eğitiminin ise, belli bir yöntem, sistem, plan ve program, uygulanacak ilke ve yöntemler doğrultusunda yapılması gereklidir.

Öz (2001) yaylı çalgılar ailesi denildiğinde akla ilk gelenin, keman, viyola, viyolonsel ve kontrabas olduğunu ve bu çalgıların, oda orkestrası ve senfoni orkestrasının bel kemiğini oluşturduğunu ifade etmektedir.

Ülkemizde Eğitim Fakültelerinin Güzel Sanatlar Bölümlerinde, Devlet Konservatuvarlarında ve Güzel Sanatlar Liselerinde yaylı çalgı eğitimi verilmekte, bu eğitim ortaöğretim düzeyinden itibaren başlayıp lisans, sanatta yeterlilik ve doktora düzeyine kadar devam etmektedir.

Yaylı çalgı eğitiminin önemli bir boyutunu, viyolonsel ve viyolonsel eğitimi oluşturur. Viyolonsel, oturarak, bacakların arasına yerleştirilerek çalınan ve en alt bölümünde yer alan demir çubuk (pik) sayesinde yer ile teması sağlanarak rahat bir şekilde icra edilen bir çalgıdır.

Viyolonsel, yaylı çalgılar ailesinin içinde solistik özelliğe sahip olan çok önemli bir enstrümandır. “Do-Sol-Re-La” ses aralıkları ile akort edilir ve ses aralığı 5 oktavı bulmaktadır. Nota yazımında, dördüncü çizgi fa anahtarı, dördüncü çizgi do anahtarı ve ikinci çizgi sol anahtarı kullanılmaktadır. Senfoni orkestrası dışında da trio, kuartet, kentet gibi oda müziği topluluklarının içinde önemli bir yere sahip olmakla birlikte, eşlikli ya da eşiksiz solo bir enstrüman olarak da çok geniş bir literatüre sahiptir (Demirbatır, 1998).

Tutu (2001)’ya göre, Barok dönemin en önemli bestecilerinden biri olan Johann Sebastian Bach (1685-1750), bir yenilenmenin öncüsüdür ve viola de gamba

çalgısı için birçok eser bestelediği gibi viyolonsel çalgısı içinde altı tane solo suit bestelemiş ve bu suitlerin içerisinde, viyolonsel teknik özelliklerini de kullanarak akorlar eklemiş ve anlatım şeklini bu suitler de ortaya koyarken son derece değerli ve eğitsel bir ürün meydana getirmiştir. Eğitsel ürün olarak nitelendirdiğimiz bu suitler, viyolonsel eğitiminin vazgeçilmez öğeleri olmuştur.

Viyolonsel eğitimi sürecinde, önemle dikkate alınması gereken birçok temel konu vardır. Bu konulardan birisi de entonasyondur. Viyolonsel çalan kişi, çalınan eserin bestelendiği döneminden, üzerindeki müzik işaret ve sembollerine kadar uyum içinde, doğru ton ve kalitede çalabilmelidir.

Topoğlu (2006)'na göre, yaylı çalgılarda perde olmadığından dolayı, yaylı çalgıyı icra edenin sol el parmaklarının tuşe üzerindeki doğru konumu, iyi bir entonasyon için önemlidir ayrıca çalgıda perde olmaması, çalgıyı çalan kişinin müzik yaparken çalışılan eserin armonisine uygun düzenleme yapmasına olanak olur.

Çalışılan etüt, eser ve dizi çalışmalarında, entonasyon doğruluğunu geliştirici öğeler göz önünde bulundurularak, çeşitli ve değişik yöntemler ile entonasyona yoğunlaşarak çalışılmasının, entonasyon sorunlarını çözmek için etkili bir yol olabileceği söylenebilir (Ergen, 2010).

Yaylı çalgılar eğitiminin önemli bir boyutu olan viyolonsel eğitiminde de entonasyon problemi, oldukça önemli ve hassas bir konudur. Her öğrencinin çalgıya alışma süresi, çalgıyı benimseme zamanı, çalgıyı öğrenme hızı, çalgıya olan ilgisi ve isteği birbirinden farklıdır. Viyolonsel eğitimcisi, öğrenciler arasındaki bu farklılıklara göre bir öğretim ders planı hazırlamalı ve her öğrencinin hazırbulunuşluk düzeyine ve öğrencilerin seviyesine göre hareket etmelidir. Ayrıca viyolonsel eğitimcisi, viyolonsel çalışma sürecinde karşılaşılabilecek problemlere sabırla yaklaşmalı ve bu problemlere çözüm önerileri getirebilmelidir. Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan problemlerden biri olan entonasyon problemi, oldukça hassas ve dikkate alınması gereken önemli bir konudur. Viyolonsel öğreticisi, öğrencisi ile ders esnasında

karşılaşılan entonasyon probleminin kaynağını araştırmalı öğrencisine bu anlamda yardımcı olmalı ve öğrencisine yol göstermelidir.

Günümüzde viyolonsel eğitimi alan Güzel Sanatlar Lisesi viyolonsel öğrencilerinin, etüt ve eserleri icra ederlerken entonasyon sorunu olmadan, bu etüt ve eserlerin temiz bir ses halinde ve doğru bir tonlamayla ortaya koyulmadığı görülebilmektedir. Bu olumsuz durum viyolonsel öğrencilerinin, çalışma sürecine yönelik isteklerini azaltabilmektedir. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon sorunları sık sık karşımıza çıkmaktadır. Bu sebeple, öğrencilere ders esnasında entonasyon hataları o anda vurgulanmalı, hatta entonasyon hatalarını öğrencinin kendisinin fark etmesi sağlanmalıdır. Böylelikle öğrenci, kendini eğitim ve öğretimin içerisinde daha aktif hissedecek, kendine bir rol biçecek ve bu sürecin en değerli öğelerinden biri olduğunu anlayacaktır. Bu sebeple, öğrencilerin entonasyon problemi ile ilgili farkındalıklarını artıracak çözüm önerileri ve buna bağlı olarak yöntemler geliştirilmelidir. Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon problemini en aza indirebilmek ve bu problemlere yönelik çözüm önerileri sunabilmek oldukça önem arz etmektedir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon problemlerinin nedenleri hakkında bazı saptamalarda bulunmak, entonasyon problemlerine çözüm önerileri getirebilmektir. Entonasyon, viyolonsel eğitimin en önemli konuları arasında yer almaktadır. Bu problemlere yönelik çözüm önerileri ile ilgili, öğretmen ve öğrenci görüşleri ile, bu görüşlerin öğrenci performanslarıyla karşılaştırılması sayesinde gerekli değerlendirmeler yapmak ve viyolonsel eğitime entonasyon sorunlarının çözümlenmesine dair katkıda bulunmaktır.

1.3. Araştırmanın Problemi

Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümlenmesine yönelik, öğretmen ve öğrenci görüşleri ile öğrenci performanslarının karşılaştırılmasının entonasyon sorununun çözümüne olan etkileri nasıldır?

1.3.1. Araştırmanın alt problemleri

1.3.1.1. Viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin entonasyon probleminin çözümüne yönelik görüşleri nasıldır?

1.3.1.2. Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

1.3.1.3. Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

1.4. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma, viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin, bir eser ya da etüt çalışılırken karşılaşılan entonasyon problemleriyle nasıl baş edebileceğinin anlaşılması ve problemlerin çalışma sürecinde en aza indirilmesi için sorunların farkında olunması ve denetlenilebilmesine katkı sağlaması bakımından önem taşımaktadır. Araştırma, ayrıca öğretmen ve öğrenci görüşlerinin öğrenci performanslarıyla karşılaştırılması gibi açılardan öncü bir çalışma niteliğindedir.

1.5.Sınırlılıklar

Araştırma, 2018-2019 Eğitim ve Öğretim yılında Bolu İli Merkez İlçesinde bulunan Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Viyolonsel Öğretmenleri ve Viyolonsel Öğrencilerinden toplanan veriler ile sınırlıdır.

1.6.Sayıtlar

Araştırmaya katılan öğretmen ve öğrenciler araştırmada kullanılan ölçme araçlarında yer alan ifadelere yönelik görüşlerini içtenlikle belirtmişlerdir.

1.7. Tanımlar

Yaylı çalgılar: Telli çalgılarda titreşim elde etmek amacıyla kullanılan yay nedeni ile özellik kazanmakta olan çalgılara verilen isim (Say, 2009). Yaylı çalgılar ailesi boylarına ve tınlarına göre sınıflandırılır. Viyolonsel yaylı çalgılar ailesi içerisinde viola ve kontrabas arasında tanımlanan bir çalgıdır.

Yay (arşe): Yaya benzeyen bir değneğin başına ve sonuna gerilmiş at yelelerinden oluşan ve bir çalgının tellerine sürerek ses çıkartmaya yarayan yardımcı araç (Baydu, 2016). Yaylı çalgılarda doğru yay kullanımının entonasyon üzerinde doğrudan etkisi olduğu kabul edilir.

Metrik: Müzik sanatının içerisinde ölçü ile ilişkili olan her şey (Alpagut ve Uçan, 2015). Metrik, içerisinde barındırdığı vurgular ve ölçüye dair zamanları içermesi bakımından entonasyonla doğrudan ilişkilendirilen bir müzik yapılanmasıdır.

Ritmik: Ölçünün çeşitli süre işaretlerinin yardımıyla iç bölümlenişi (Alpagut ve Uçan, 2015). Ritmik, metrik yapılanma içerisinde ölçünün süre işaretleri ile matematiksel bir kurgusudur. Ritmik, entonasyonla doğrudan ilişkilendirilen bir müzik yapılanmasıdır.

II. BÖLÜM

2. Kuramsal Temeller ve İlgili Literatür

2.1. Eğitim

Alpagut ve Uçan (2015), birey ve çevre ilişkilerini, bireyin doğumundan ölümüne kadar olan sürede çeşitlenerek gelişen bir süreç olarak ifade etmiştir. Bireyin kendini ve toplumu şekillendirmesi, çevresi ile uyum içerisinde yaşayabilmesi, alacağı eğitim ile doğru orantılıdır. Eğitim, insan hayatındaki en önemli kavramdır.

Özgün (2006)'e göre eğitim, kişinin hareketlerini ve yaşam şekillerini ve bununla birlikte toplumun davranışını, yapılarını biçimlendiren birey ve toplum hayatında önemli bir paya sahiptir. Eğitime, bireye belli bir bilim dalında, bilgi ve beceri kazandırabilmek adına, çeşitli öğrenme ve öğretme süreçleri ile birlikte kazanılan davranışların bütünüdür diyebiliriz. Güçlü (2017) eğitimi, kişinin tavır ve davranışları ile hayatlarını, bununla birlikte ise içinde yaşadığı toplumun düşünce ve yaşam şekillerini geliştirip, değiştiren bir süreç olarak tanımlamıştır. Eğitim, genel olarak bireyin doğumundan ölümüne kadar yaşadığı süreçte kazandığı davranış şekillerinin tümüdür. Good (1959)'a göre eğitim, “kişinin yaşadığı toplum içinde değeri olan yetenek, tutum ve diğer davranış biçimlerini geliştirdiği süreçlerin tümüdür” (Akt. Demirbatır, 1998). Bu çalışmalar, eğitim, birey ve toplum arasındaki ilişkilerin müzik eğitimi bakımından da ele alınması gereken yönlerine de vurgu yapmaktadır.

Eğitim, kişileri belli amaçlara göre yetiştirme süreci yani kısaca “davranış değişikliği” meydana getirme süreci olarak tanımlanabilir. Eğitim, bireyde istenilen özelliklerin kazandırılmasının yanı sıra, bir kültür edinme sürecidir. İnsanların birbirleri ile olan iletişimini, etkileşimini yönlendirip anlam kazanmasını sağlayan önemli bir olgudur. Eğitim, kişiliği büyük oranda etkilemektedir. Bireyler, edindikleri deneyimleri

eğitim yolu ile birbirlerine aktarırlar. Eğitim, bireyin topluma ayak uydurması, sahip olduğu zihinsel, duygusal ve bedensel yeteneklerini belirlenen amaçlar doğrultusunda geliştirmesidir denilebilir. Var olan yeteneklerin geliştirilip dış dđnyaya yansıtılmasının birçok yolu vardır. Bu yollardan müziğin payı oldukça önemlidir.

2.2. Müzik

Özmenteş (2005) müziğin, sanat dallarından biri olup, kişinin kendi yeteneklerinin geliştirebilmesi için bir araç olduğunu ve müzik ile arasında bir bağ olan kişinin, hayatındaki diğer kültürel etkinliklerde de daha etkin rol alacağını, bununla birlikte de kendisine olan güveninin artacağını ifade etmektedir.

Bireyin müzik ile ilk tanışması anne karnında, annesinin kalp atış seslerini duymaya başlaması ile olduğu söylenebilir. Birey, ilkokul dönemine geldiğinde ise artık müzik eğitimi ile tanışır. Müzik ile ilgili olan herkes, aslında müziğin eğitsel yönüyle de ilgilidir. Her birey, müzikle olan bağına göre, müzikten bir şey öğrenir ve kazanır. Birey, müzik ile ifade gücünü ve kişilerde bıraktığı izlenimleri güçlendirir. Müzik, bireyin evrenden aldığı güzel enerjinin dışa vurumu ve bireyin zihninde bu enerjiyi düzenleyerek sesler aracılığı ile tekrar evrene gönderdiği bir bütündür.

Baydu (2016)'ya göre müzik, bireye, sesler aracılığı ile kendini daha iyi ifade edebilme fırsatı sunan bir sanat dalıdır. Müziğin dilini oluşturan notalar, ritim, armoni ve melodi açısından ele alındığında bir bütünün parçası olurlar. Dđnyanın çeşitli ülkelerinde farklı dilleri konuşan insanlar, notaların birleştirici gücü sayesinde, ortak bir noktada buluşma fırsatı bulurlar.

Müzik, kelimeler ile ifade edilemeyen olay ve olguları ses ile anlatma sanatıdır. Kişinin duygu ve düşüncelerini dış dđnyaya yansıtmasının sanatsal bir yoludur. Say (2008)'a göre müzik, bireyin duygu ve düşüncelerini, sesler ile anlatma fırsatı veren bir dil, bireyin hayata karşı olan davranış biçimini ortaya koyan bir araç, bireyin

dilediklerini sesler yardımı ile anlatmasına olanak veren bir yoldur. Kay (2009)'a göre müzik, sanatların içerisinde en soyut olanı ve sınıflar üstü olanıdır.

Say (2010)'a göre insan, biyo-psişik, kültürel, toplumsal bir organizmadır ve bu yüzden, var olduğu çağdan bu yana algıladığı sesleri çözümleyip değerlendiren ve sesleri bir anlatım biçimine dönüştüren kişidir.

Günümüzde müziğin ve müzik eğitiminin, bireylerin kişilik gelişimi ve sosyalleşmesinde, önemli derecede katkıları olduğu görülmektedir. Müzik eğitimi, bireyin ailesi ve yakın çevresi ile müzik aracılığıyla ilişki kurabilmesini, müziği anlamlandırarak bilinçli bir şekilde üreten ve tüketen bir birey olmasını sağlar (Özen, 2004).

Bir bireyin ve toplumun estetik düşünebilme becerisinde müziğin ve müzik eğitiminin önemli bir payı vardır. Psikomotor, duyuşsal ve beceri alanlarında, bireye estetik kazandırdığı düşünülen alan müzik eğitimi olarak nitelendirilebilir.

2.3. Müzik Eğitimi

Sezerel (2006), müzik eğitimini, bireyin kendini daha iyi tanımasını, yeteneklerini geliştirmesini, birlikte paylaşım duygusunu öğrenip kendine daha fazla güvenmesini ve boş vakitlerini daha anlamlı geçirme gibi kendisine yararı olan davranış şekillerinin geliştirilmesi olarak ifade etmiştir. Ailenin çocuğunu yönlendirmesi ile erken yaşta alınan müzik eğitimi, çocuğun yetişkinlik döneminde katılacağı faaliyetler de sosyal becerilerine katkı sağlamaktadır.

Kurşun (2019)'a göre müzik eğitimi, bireyin müzik alanı ile ilgili becerisinin ve yeteneğinin farkında olmasının sağlanması, yeteneklerini geliştirebilmesi için bireyi bu yönde yetiştirmeyi amaçlayan eğitimidir. Say (2011)'a göre müzik eğitiminin amacı, sadece nota okuyup yazmak değildir, bunun yanında, müzikte anlam, ahenk, ruh, his olması gerektiğini belirterek, müziğinde tıpkı bir dil gibi öğretilmesi gerektiğini ifade

etmiştir. Saraç (1996) müzik eğitimi, insanın tavır ve davranışlarında kasıtlı ve istendik müziksel değişimin meydana getirilmesi süreci olarak tanımlamaktadır. Müzik eğitimi, çeşitli kollara ayrılmaktadır. Çünkü ayrılan kolların içeriği, kullanılan araç, uygulanacak yöntem ve teknikler ve izlenecek süreç açısından çeşitlilik göstermektedir.

Müzik eğitimi, birbirleri ile arasında ilişkili olan üç ana alanda uygulanmaktadır. (Say, 2009)'a göre bunlar; okullarda ki temel eğitim de gösterilmekte olan “genel müzik eğitimi”, gönüllü müzik severlerin içinde bulunduğu kuruluşlarda ya da sarf edilen özel olanaklarla ilgili özengen olan “amatör müzik eğitimi”, ve müziği ileriki yaşantısında meslek olarak seçecek yetenekli bireyler için mesleki olan “profesyonel müzik eğitimi” dir.

Bulut ve Kılınç (2014)'a göre mesleki müzik eğitimi bireylere, müziği erken yaş dönemlerinde seçebilme olanağı vermekte ve müziğin kültürel değer ve önem taşıyan davranışlarını bireylere kazandırmayı sağlamaktadır. Çalgı eğitimi, müzik eğitiminin ana boyutlarından birisidir. Çalgı eğitimi, bireyin davranış değişikliklerinin çalgı üzerinde beceriye, teoriye ve yaratıcılığa dayalı olarak kazanım sağlayan bir eğitim alanıdır.

2.4. Çalgı Eğitimi

Saraç (1992)'a göre çalgı eğitimi, müzik eğitiminin kapsamı altında olduğu için davranış ve içerik bakımından oldukça önemli bir yere sahiptir ve çalgı eğitiminde, çalgının benimsenmesi ve tanınması, çalgıyı çalabilmek adına belirli davranışların kavranması ve bu davranışların düzenli ve aktif olması gerekmektedir.

Bir çalgıyı çalma, kişiye belli bir disiplinde kazandıracaktır. Birey, çalgısıyla üst seviyelere ulaşmak için, her gününün büyük bir bölümünü çalgısına ayırmalıdır. Kassal bir faaliyet olan çalgı eğitiminde, ancak günlük ve disiplinli çalışma ile olumlu sonuçlar alınabilmektedir.

Çalgı eğitimi aracılığı ile öğrencinin, yeteneği daha da fazla gelişmekte, müzik beğenisi yükselmekte ve buna bağlı olarak da müziksel işitmesi ve toplu halde müzik yapma becerisi gelişmektedir.

Çalgı eğitiminde, çalgı öğreticisinin çalgısında yetkin olması, öğrencinin alacağı çalgı eğitimi açısından oldukça önemlidir. Öğrencinin müzikal kimliğinin gelişmesinde ve çalgısını önemseyip sevmesinde önemli bir rol alan çalgı öğretmeni, öğrenciye karşı olan sabırlı ve kaliteli iletişim şekliyle öğrencisinin ileriki müzik yaşantısını olumlu yönde etkileyebilir.

Saraç (2003)'a göre çalgı eğitiminde, davranış öğretimi için en etkili görsel boyut demonstrasyon (gösteri)'dir. Yapararak ve yaşayarak öğrenme şekli öğrencinin görsel hafızası ile doğrudan orantılıdır. Öğrenci, çalgı eğitiminde öğretmeninden gördüğü bir davranışı kendi çalgısıyla öğretmenine sergileyebilir. Burada önemli olan öğrenciye doğru hareketi onun anlayacağı bir şekilde göstermektir. Burada ki en önemli pay öğreticiye düşmektedir.

Parasız (2009) çalgı eğitiminin, uzun ve zorlu bir yol olduğunu belirtmekte ve bununla birlikte özenli, sabırlı ve planlı programlı çalışılması gereken bir süreç olduğunu, bu zorlu yolda ise en önemli iki etkenin öğretmen ve öğrenci olduğunu ifade etmektedir. Çalgı eğitimi, bir veya birden fazla çalgının kullanılması ile çoğunlukla bireysel, ya da toplu bir şekilde yapılan, bireyi çalgı aracılığı ile yetiştirme ve geliştirme, müzik alanında bilinçli ve amaçlı istendik müziksel davranış kazandırma eğitimi olarak nitelendirilebilir (Sonsel ve Tanrıverdi, 2019).

Çalgı eğitimi, müzik öğretmeni yetiştirmeyi amaçlayan kurumlarda uygulanmakta olan programın çok önemli bir boyutudur. Çalgı eğitimi yolu ile kişinin, bilişsel, devinişsel ve duyuşsal alandaki davranış şekilleri ile kasıtlı ve istendik değişiklik ortaya koyma ya da yeni davranışlar kazanması süreci olarak tanımlanır.

Öz (2001)'e göre, çalgı eğitimi aracılığı ile öğrencilerin, müzik bilgilerini ve müzik beğenilerini, müzikalitelelerini, toplu olarak müzik yapma yeteneklerini

geliştirmelerini, belli bir düzen ve disiplin içerisinde çalışma alışkanlığı kazanmalarını, ulusal olarak ve evrensel bir boyutta müzik sanatını tanımasını, anlamalarını amaçlanmaktadır.

Çalgı eğitiminin olmadığı bir müzik eğitimi düşünülmemeyeceği gibi, yapılmadığı durumlarda ise müziğin ifadesi, eksik ve yetersiz olur. Çalgı eğitimi yolu ile öğrencilerin, müzik kalitelerini, müzik beğenilerini, toplu halde müzik yapma becerilerinin geliştirilmesi ve belli bir disiplin içinde çalgı çalışma alışkanlığının kazandırılması amaçlanır.

2.5. Yaylı Çalgı Eğitimi

Çalgılar belli başlı özelliklerine göre gruplara ayrılmışlardır. Telli çalgılarda, çalgıdan ses çıkarmak için kullanılan aparata yay denir. Yay kullanılan çalgı grubuna ise yaylı çalgılar denilmektedir.

Çalgı eğitiminin boyutlarından biri olan yaylı çalgı eğitimi, mesleki müzik eğitimi verilen kurumlarda oldukça önemlidir. Yaylı çalgı ailesi, keman, viyola, viyolonsel ve kontrabas'dan oluşmaktadır. Yaylı çalgılar, özellikle çoksesli müzik kültürünün gelişmesinde büyük rol almıştır. Senfonik orkestraların ve oda müziklerinin vazgeçilmez öğelerini oluşturan yaylı çalgılara, müzikte ki bütünü tamamlanması için her zaman ihtiyaç duyulmaktadır.

Yaylı çalgı eğitiminde öğrenci, çalgısını çalarken sağ el ve sol el koordinasyonunun uyumlu olmasını sağlayarak ses elde etmektedir. Sağ ve sol elin birbirinden bağımsız ama aslında bir bütünü parçasını oluşturan bu hareketler zinciri, öğrencinin devinimsel olarak psikomotor becerilerinin gelişimi açısından önem taşımaktadır.

Angı (2005)'ya göre yaylı çalgı eğitiminde öğretmen, öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate almalı, öğrencilere göre esnek bir çalgı öğretimi programı

uygulamalı, aynı zamanda tecrübe ve bilgisi ile ortaya çıkabilecek problemlere karşı çözüm odaklı yaklaşabilmeli, problemlere çözüm önerileri sunabilmeli ve öğrenciye düzenli, bilinçli bir şekilde çalgı çalışma alışkanlığını kazandırmalıdır.

Müzik öğretmenleri, müzik derslerinde sesini kullandığı gibi kendisine ait olan çalgıyı da ders içinde kullanabilmelidir. Bu sebepten dolayı, diğer çalgılar gibi yaylı çalgılarda, müzik eğitimi anabilim dalı programında yer almaktadır. Bu derste kazanılan çalgı becerisi, müzik öğretmenin görev yaptığı okuldaki dersine ve doğal olarak da öğrencilerine yansıtacaktır. Öğrencilerin de ilgili müfredatta yer alan çalgıları çalmaları ile öğretmenine eşlik etmeleri, ileriki hayatlarını renklendirecek ve öğrencilerin daha özgüvenli bireyler olmalarını sağlayacaktır.

Etkili ve doğru bir yaylı çalgı eğitiminin temelini, öğretmen ve öğrenci oluşturmaktadır. Öğrenme ve öğretme sürecindeki, öğrencinin çalgıya olan ilgisi ve yeteneği yaylı çalgı eğitimini doğrudan etkileyen kavramlardır.

2.6. Viyolonsel

Aysu (2018), viyolonselın yaylı çalgılar ailesinde tenor sesli bir üye olduğunu, tarihsel gelişim sürecinin de tam olarak bilinmediğini ifade etmiş, bununla birlikte yay ile çalınan çalgıların Avrupa’da katedral, kilise ve saraylarda resmedilen ikonlarının, MS 900’lü yıllardan bu yana görüldüğünü belirtmiştir. Bu enstrümanlar, “rebab”, “fiddle”, “lira de baraccio” ve “viola da gamba” olarak isimlendirilen “viol” olarak dört şekilde karşımıza çıkmaktadır.

Viyolonselın atası olarak kabul edilen bacak violası (Viola de Gamba)’da o yıllarda harmonik teller mevcut değildir. Viola de Gamba günümüzde olan viyolonsel’e göre daha fazla tellere sahip olan bir çalgıdır. Altı tel’e sahip olan Viola de Gamba’nın tellerinin fazla olması ve çalgının ses yüksekliğinin ve gücünün arttırılması, bununla birlikte titreşimin uzaması ve sesin daha saf duruma getirilmesi için tercih edilmiştir. Viola de Gamba’nın akort düzeni ise “re-sol-do-mi-la-re” dir (Saraç, 1996).

Resim 2.1.Viola de Gamba

Viyolonsel, Viola de Gamba'dan geldiği kabul edilmekle birlikte bu evrimin nasıl ve ne zaman olduğu tam olarak bilinmemektedir. Yaylı çalgıların geliştirilip iyileştirilmesinde iki önemli isim üzerinde durulmaktadır. Bunlardan biri İtalyan kökenli Gasparo de Salo (1550-1610) ve Paula Magini'dir (1590-1640). Tam net olmamakla birlikte tarihte, Gasparo de Salo'nun, bugünkü dört telli kemanı türeten viol kontrabası, viyolonseli, Magini ve Andrea Amati'nin yardımları ile yaratan, oluşturan kişi olduğu söylenmektedir (Saraç, 1996).

Viyolonsel, keman ailesinin tenor sesli enstrümanıdır. Akortlanması ise do, sol, re, la seslerine göre yapılmaktadır. A. Stradivarius, gövde uzunluğunu 80 cm'den 74-76 cm'ye indirmiştir. Viyolonsel sap kısmı ile beraber 120 cm'dir (Yüksel, 2007).

Tutu (2001) bazı bas keman türlerinin 17. yüzyıl öncesine ait literatür çalışmalarında bahsedilmiş olursa da, 16. yüzyılın başlarında yaylı çalgı ailesinin bir üyesi olarak karşımıza çıkan çalgı aletinin, viyolonsel adı ile 17. Yüzyılın ortalarından itibaren kullanıldığını ifade etmektedir. Bunun yanı sıra Önen (1993) viyolonsel, 18. yüzyılın başlarına kadar Fransa'da kullanılmadığını belirtmiştir.

Önen (1993) ilk viyolonsel resminin 1535'te Guadenzio Ferrari'nin bir duvar freskinde görüldüğünü, ozamanlar viyolonsel, adında "bassa di viola da braccio"

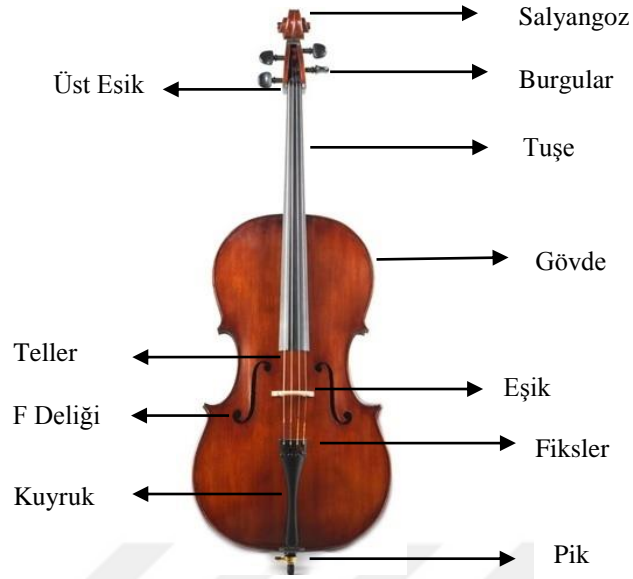
olduğunu, “Vyolon kelimesine ise ilk defa 1523 yılında Savoy Sarayı kayıtlarında rastlandığını ve İlk violino ise 1538 yılında Papa III. Paul tarafından Nice’de birinci Francis ve V. Charles’e çalındığını ifade etmektedir.

Önen (1993), ilk violoncello (viyolonsel) kelimesinin 1665’te Guido Arrestiti’nin Venedik’te yayımladığı “viyolonsel için ikili veya üçlü sonat” isimli eserinde geçtiğini belirtmekte, ayrıca viyolonsel, basse de violon, bassus, violoncino ve viulunzeel gibi birçok değişik şekilde isminin olduğunu ifade etmiştir.

Özer (2017) viyolonsel, 15. yüzyıl’dan 18. yüzyılın sonlarına değin eşlik ve bas partisi çalgısı olarak kullanıldığını, 19. yüzyıldan itibaren ise besteciler aracılığı ile solo çalgı olarak kullanılmaya başlandığını ve uluslararası sanat müziği bestecilerinin viyolonseli, hem eşlik çalgısı hem de solo çalgı olarak kullandığını ve böylelikle viyolonsel, sahip olduğu geniş ve zengin ses renklerini ortaya koyduklarını belirtmektedir.

Aysu (2018), 17. yüzyılın başında keman ve flüt gibi solo çalgılar adına yazılan sonatların bir tamamlayıcısı olarak “basso continuo” yani sürekli bas görevini üstlenmiş viyolonsel için ilk solo eserin, 1650 yılında, Degli Antonii tarafından yazıldığını belirtmiş ve viyolonsel için, ilk konçertoların, Antonio Vivaldi tarafından bestelenen 27 viyolonsel konçertosu olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca, Aysu (2018), Johann Sebastian Bach’ın solo viyolonsel suitleri ile Joseph Haydn’ın ve Luigi Boccherini’nin viyolonsel konçertolarının da günümüzün beğenilen eserlerinden olduğunu belirtmiştir.

Viyolonsel, solo çalgı olarak hak ettiği yere gelmesi 20. Yüzyılda olmuştur. Besteciler, 20. yüzyılda yetişen virtüözlere büyük bir hayranlıkla yaklaşmış onlar için eserler yazmışlardır. “12 ton sistemine göre eserler bestelenerek, elektronik müzikteki gelişmelere de bağlı olarak çeşitli efektler kullanılmaya başlanmıştır. Böylelikle viyolonsel, farklı müzik türleri içerisinde yer almasının yolu açılmıştır (Aysu, 2018).

Resim2.2. Viyolonsel

Viyolonselın ögelerini; yukarıdan aşağıya doğru salyangoz, burgular, üst eşik, tuşe, gövde, teller, eşik, f deliği, fiksler, kuyruk ve pik olarak sayabiliriz. Özgüler (2007), viyolonselın malzemesinin ağaç olduğunu, sapının, arka kapağının ve yanlıklarının akçaağaç kelebek ağacından yapıldığını, ön kapağının ise ladin ağacı olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca, burguların, klavyenin ve kuyruğun, karşılaşılabilecek aşınmalara karşı direnç gösteren sert ağaç grubundan olan abanoz, gül ve tik ağaçlarından yapıldığını belirten Özgüler (2007), viyolonselın yapımında ise organik gluten tutkalının kullanıldığını ve cilasında da gomalak denilen organik bir madde kullanılmakta olduğunu belirtmiştir.

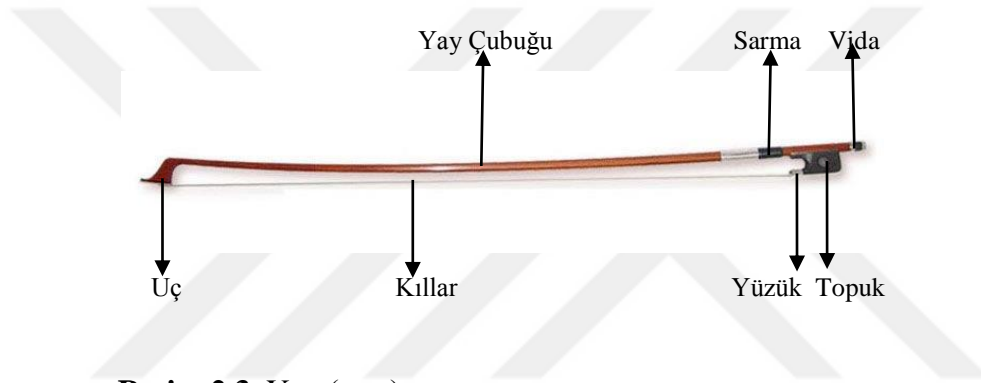
2.7. Yay (Arşe)

Yay; keman, viyola, viyolonsel, kontrabas vb. çalgıları çalmak için kullanılan, çalgının teline sürüldüğünde teli titreterek ses elde edilmesini sağlayan araçtır.

Viyolonsel yayının uzunluğu, 71 cm'dir. Keman yayına göre daha kalın ve kısadır. Yay da topuk ve uç kısımları arasında gerili olan at kılı vardır. Yayı oluşturan

kıllar, takozların yardımı ile birleştirilmiştir. Topuk, yaya sabit durumda bulunan bir parça değildir. Topuk vidası aracılığı ile yayın gergin ve gevşek olması sağlanır.

Yay'ın (arşenin) öğeleri vida, topuk, yüzük, sarma, yay çubuğu, kıllar ve uç olarak sayabiliriz. Topuk, sağ el parmaklarının üzerine yerleştirildiği bölümdür. Vida, yayın kıllarını germeye ve gevşetmeye yarar. Kıllar, yayın kalitesi ve dayanıklılığı açısından at kılı seçilmelidir. Yayın yüzük bölümü, işaret parmak ile orta parmağın yayı daha kolay kavramasını ve kontrol etmesini sağlar. Uç kısmı ise yayın en hafif ve ince olan bölümüdür.

Resim 2.3. Yay (arşe)

Viyolonselde yay, sağ elde, başparmak ve diğer parmakların arasında tutulur. İşaret parmağı biraz bükülerek yay tamamıyla kavranır. İkinci parmak, yayın gerilmesini sağlayan kıllara temas eder. Üçüncü parmak olduğu gibi rahatça ikinci parmağın yanına konulur. Dördüncü parmak da yay çubuğuna temas edip yayın dengede tutulmasını sağlar. Başparmak, ikinci ve üçüncü parmak arasında konumlandırılır. Genel olarak parmaklar, yayın üzerine gergin olmayacak bir biçimde rahatça yerleştirilmelidir. Bütün bu özellikler dikkate alınıp doğru bir şekilde uygulandığında entonasyon probleminin de büyük ölçüde azaltılacağı söylenebilir.

Viyolonsel çalmaya başlamadan önce yayın kılları gerilir ve viyolonselden kaliteli bir ses alınabilmesi için kıllara reçine sürülür. Çalışma bittikten sonra kıllar tekrar vida yardımı ile gevşetilir. Viyolonsel çalmada, yayı etkili bir biçimde kullanmanın önemi oldukça büyüktür. Yayın tutuluşu, tellerin üzerindeki

konumlanması, tel değiştirilirken sağ kolla birlikte yapılan hareketlerin bütünü çalgıdan çıkacak sesin kalitesini ve temiz sesi yani entonasyonu büyük oranda etkilemektedir.

2.8. Viyolonsel Eğitimi

“Viyolonsel öğretimine başlamak için en rahat ve doğru pozisyon IV. Pozisyondur. Çünkü IV. Pozisyundayken ses bulma sorunu yoktur, el sapın gövdeye birleştiği yere dayanarak kolayca pozisyon veya ses bulunabilir” (Akın, 2001; akt. Burubatur, 2006). Diğer enstrümanlarda olduğu gibi, viyolonsel eğitiminde de, öğrencinin sahip olması beklenen başlıca nitelikler vardır. Viyolonsel çalan kişi kuvvetli bir bünyeye sahip olmalıdır. Sol eli büyük ve güçlü olmalı, sol el parmak aralarının geniş ve küçük parmağının ise uzun olması, viyolonseli rahat çalabilmesi açısından önem taşımaktadır.

Viyolonsel eğitimi sürecinde karşımıza çıkan en önemli kısım çalgı çalışma süresi ve bu süreyi amaca uygun verimli bir şekilde geçirebilmektir. Bu sürecin doğru bir şekilde işlemesi için viyolonsel eğitimcilerine büyük görev düşmektedir. Aynı zamanda viyolonsel öğrencisi de kendini denetleyebilmeli, kendini ve çalgısını tanımalı, buna göre etkili bir eğitim-öğretim programında kendisinin de önemli bir yere sahip olduğunu anlamalı ve öğretim programına katkı sağlayabilmelidir.

Viyolonsel eğitimi süreci boyunca kazandırılması beklenen davranışlar sağ el ve sol el temel davranışlar olmak üzere ikiye ayrılabilir. Sağ el ile arşenin tele dik teması sağlanarak, ses, arşenin doğru basınç, doğru hız ve doğru süre ayarlamasıyla elde edilmeye çalışılmalıdır. Sağ el temel davranışların kazandırılmasında sağ elin, arşenin tutulmasından tel tel ayrı bir şekilde kullanılmasına kadar yapılan hareketler bir bütünü oluşturmaktadır. Bu hareketlerin omuzdan dirseğe, dirsekten parmak uçlarına kadar uygulanan bu hareket zincirinin iyi öğrenilmesi ve anlaşılması gerekmektedir (Kaya, 2010).

Sol el temel davranışlarının kazandırılmasında dikkate alınması gereken en önemli durum, sol elin tuşe üzerindeki doğru konumlanmasıdır. Sol elin güçlü bir şekilde tuşeye hakim olması, baş parmağın işaret parmağı ve orta parmak arasında kalacak şekilde tuşenin arkasına yerleştirilmesi, çalgıdan temiz ses elde etmek adına önem taşımaktadır. Bununla birlikte, viyolonsel eğitimi sürecinde, nitelikli bir viyolonsel performansı için vücudun oturuş pozisyonu oldukça önemlidir. Doğru duruş ve tutuş, pik uzunluğunun kişiye göre ayarlanması, omuzların kasılmadan rahat bir pozisyonda tutulması, pozisyon geçişlerindeki ses farkındalığı, viyolonsel eğitiminde verimli, doğru, etkili ve güzel bir ton alınabilmesi için önemlidir.

2.9. Entonasyon

Entonasyon, ingilizce kökenli sesi yönlendirme anlamına gelen intonasyon kelimesinden türemiştir. Entonasyon bozukluğu kavramı, akordu yapılan bir çalgının, seslere basıldığında, doğru sesi vermemesi anlamında kullanılır. Çalgıdan doğru ve temiz ses alınamaması kulağı rahatsız eder. Bu durum, çalgıyı çalan kişi için olumsuz bir his uyandırıp çalgıdan soğumasına sebep olabilir.

İyi bir müzikal anlatım için, entonasyon doğruluğu oldukça önemlidir. Burada asıl önemli olan ise, çalgıyı çalan kişinin, çalgıyı çalışma sırasında entonasyon problemlerini fark etmesi, o anda düzeltmeye çalışması ve daha sonraki çalışmalarında aynı entonasyon hatalarını tekrarlamamasıdır (Topoğlu, 2006).

Coşkuner (2010) entonasyonun kelime anlamının doğru tonlama olduğunu kabul etmekle birlikte, enstrümanın frekansının doğru olduğu bir ses üzerinde çalındığında sabit olan bir frekans aralığına uyumlu oluyorsa entonasyonun doğru olduğunu ifade etmektedir. Blanche (1996)'ye göre, yaylı öğretiminde tonlama, zamanlama, ton rengi, denge, artükülasyon gibi faktörler önemli rol oynar.

Ha (2015), entonasyonun yaylı öğretiminde son derece önemli ve aynı ölçüde edinilmesi zor bir iş olduğunu ifade etmektedir. Dunn (1998), yeni başlayan yaylı

çalıcılar için parmakları enstrümanda doğru konumlamının önemine dikkat çekmektedir.

Birer (2010)'e göre, entonasyonu doğru ve kaliteli müzikler aracılığı ile de geliştirmek mümkündür ve en kuvvetli karar verme mekanizması olan insan kulağı da, dinleme çalışması ile eğitilip geliştirilebilir.

Entonasyonu etkileyen faktörler şöyle sıralanmaktadır;

- 1.Çalışılan odadaki sıcaklık ve nem
- 2.Çalgıdaki yapısal bozukluklar
- 3.Öğrencinin komaları fark edememesi, enstrümanın kontrolüne hakim olamama, çalma sırasında zihnin entonasyon dışında çalgı çalmayla ilgili diğer şeylerle meşgul olması
- 4.Öğretenin entonasyon konusunda gösterdiği titizlik derecesi (Laycock,1966; akt.Topoğlu, 2006).

Çalgı eğitimi sürecinde önemli bir yere sahip olan entonasyon problemi, viyolonsel eğitimi sürecinde de oldukça önemli ve titizlikle yaklaşılması gereken bir konudur. Entonasyon, genellikle viyolonsel çalışma sürecinde karşılaşılan en önemli sorunlardan birisi olmuştur. Viyolonsel öğretmeni, entonasyon problemlerinin nedenlerini ortaya koyabilmelidir. Öğrencisi ile ders esnasında çalışırken, entonasyon hatası olduğunda öğrenciye söylemeli ve öğrenciyi temiz ses basmaya yönlendirmelidir. Böylelikle, öğrenci viyolonsel çalışma sürecini, öğretmenin de uyarıları sayesinde daha verimli geçirecek ve viyolonsel ile geçirilen zamanın kalitesi artacaktır.

2.10. İlgili Yayın ve Araştırmalar

2.10.1. Türkiye’de gerçekleştirilen başlıca çalışmalar

Angı (2005) tarafından yapılan bu araştırma, keman öğretiminde karşılaşılan entonasyon problemlerinin nedenlerini bulmak, entonasyonun önemini vurgulamak, problemleri en aza indirebilmek ve problemlere çözüm önerileri ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Betimsel bir araştırma olup, nitel verileri kaynak tarama, nicel verileri ise anket yöntemi ile elde edilmiştir. Sonuç olarak, keman öğretim elemanları tarafından entonasyon kavramının önemi vurgulanmış, entonasyon problemlerine neden olan başlıca unsurlar irdelenmiş, konuyla ilgili gerekli çözüm önerilerinde bulunulmuştur.

Birer (2010) tarafından yapılan bu çalışmada, makamsal müzik dinlemenin entonasyona olan etkisi incelenmiştir. Araştırmanın deneklerini, müzik öğretmenliği anabilim dalında birinci ve dördüncü sınıfta öğrenim gören 35 keman öğrencisi oluşturmaktadır. Bu araştırma da, betimsel ve deneysel yöntemler kullanılmış, elde edilen veriler toplanmış ve analiz edilerek yorumlanmıştır. Araştırmanın sonucunda, rast ezgi de hem tonal hem de makamsal müzikler dinleyen öğrencilerin, dinleti öncesinde ve sonrasında kullandıkları aralıkların değişim gösterdiğini, fakat hüseyini ezgisinde anlamlı bir değişimin olmadığı ortaya çıkmıştır.

Coşkuner (2010) tarafından yapılan bu çalışmada, flütün entonasyon yönünden fiziksel özellikleri ile beraber tarih de ki gelişimini araştırılmış, flütün entonasyon problemini, yeni yöntemler ışığında, teknik sorunlardan arındırabilmek üzerinde durulmuştur. Tez dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, flütün fiziksel özelliği ve tarihi anlatılmış, ikinci bölümde, müzikal ses oluşumu, üçüncü bölümde flütün entonasyon yapısı, sistemi üzerinde anlatılarak inceleme yapılmıştır. Dördüncü bölümde de armoniklerin, entonasyon ile olan ilişkisi, flütün, armonikler ile akordu ve flütün genel olarak, akort sistemiyle ilgili bilgilere yer verilmiştir.

Ergen (2010) bu araştırmada, ilköğretim düzeyinde eşlikli çalmaya dayalı keman eğitiminin, eşiksiz çalmaya dayalı keman eğitime göre entonasyon, özgüven ve tutum üzerindeki etkilerini araştırmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıflarda öğrenim görmekte olan 30 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada, ön test son test kontrol gruplu deney deseni kullanılmıştır. Araştırmada öğrenciler, deney ve kontrol gruplarına eşit olarak paylaştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda, ilköğretim düzeyinde eşlikli çalmaya dayalı keman eğitiminin, eşiksiz çalmaya dayalı keman eğitime göre entonasyon, özgüven ve tutum üzerindeki etkisinin, anlamlı derecede fark yarattığı ortaya çıkmıştır.

Sarıçiftçi (2001) tarafından yapılan bu araştırmada, toplu ses eğitimindeki entonasyon sorunları ve bu sorunların çözümünde uygulanacak yöntemlerin saptanmasına yönelik olarak incelenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, toplu ses eğitimi veren on dört öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmada, öğretim elemanlarının görüşleri anket yolu ile alınmıştır. Araştırmanın sonucunda, ilgili on dört öğretim elemanının görüşleri doğrultusunda elde edilen veriler ışığında, öğretim elemanlarının büyük bir bölümü, dilin doğru bir biçimde kullanılmasının, şarkı söyleme ile ilgili olan organların doğru bir şekilde çalıştırılmasını, koro elemanlarının müziksel işitme ve okuma seviyesinin yeterliliğinin, doğru bir şekilde soluk alıp vermenin, vücudun rahatlığının ve yumuşaklığının, motivasyonun sağlanabilmesinin, seçilen eserin düzeye uygunluğunun, çalışılan mekanın akustik durumunun uygunluğunun, koronun verimliliğini daha da artıracakını ve entonasyon sorununu ortadan kaldırarak, olumlu sonuçlar doğuracağı belirtilmiştir.

Topoğlu (2010) tarafından yapılan bu araştırmada, orta seviyede olan viyolonsel öğrencilerinin, viyolonsel çalışma süreci içerisinde karşılaştıkları entonasyon problemlerini, öğrencilerin kullandığı özdüzenlemeli öğrenme stratejilerini belirlemek, eşlikli parmak açma çalışmaları metodu ve çalışılan eserin eşiklendirilmesinin, viyolonsel öğrencilerinin entonasyon problemlerine, kullandıkları özdüzenlemeli öğrenme stratejilerine ve viyolonsel dersine ilişkin görüşlerine olan etkisinin belirlenmesini ve eşlikli çalışmanın, çalgı çalışma sürecindeki yerinin ortaya konması incelenmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu müzik eğitimi anabilim dalında öğrenim

gören beş viyolonsel öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmanın sonucunda, eşlikli parmak açma çalışmalarının, öğrencilerin çalıştıkları eserlerde entonasyon hatalarının azalmasına, öğrencilerin özdüzenlemeli öğrenme stratejilerinin gelişmesine, ayrıca eşlikli parmak açma çalışmalarıyla, öğrencilerin viyolonsel ile geçirdikleri zamanların daha kaliteli ve zevkli hale geldiği sonucuna varılmıştır.

Sonsel ve Tanrıverdi (2018) tarafından yapılan bu araştırmada, piyano eşlikli başlangıç viyola öğretimi entonasyon hakimiyeti açısından incelenip değerlendirilmiştir. “Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri 9. Sınıf Türk ve Batı Müziği Çalgıları Viyola” ders kitabından ilk üç ünite form ve armonik analizi yapılarak eşliklendirilmiştir. Çalışma grubundaki öğrenciler kontrol ve deney grubu olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Deney grubundaki öğrencilere piyano eşlikli viyola başlangıç eğitimi verilmiş, kontrol grubundaki öğrencilere ise piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitimi verilmiştir. Araştırmanın sonucunda, deney grubundaki öğrencilerin ve kontrol grubundaki öğrencilerin sontest ve kalıcılık puanları karşılaştırılmış ve deney grubundaki öğrencilerin toplam sontest puanları kontrol grubundaki öğrencilere göre daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin toplam sontest puanı ile kalıcılık toplam puanı arasında, her iki grupta da olumlu bir fark olmuş fakat deney grubu öğrencilerinin lehine sonuçlanmıştır.

2.10.2. Türkiye dışında gerçekleştirilen başlıca çalışmalar

Viyolonselde entonasyon konusu yurtiçinde yapılan çalışmaların yanısıra, uluslararası bazı çalışmalarda, viyolonsel ve diğer telli çalgılarda bu konunun araştırıldığı görülmektedir. Farklı bağlamlarda yapılan aşağıdaki çalışmalar, Hersh (2002) tarafından ifade edilen, tonlamanın bir yaylı çalgıcı için en önemli problem olduğu ve tonlamada kalite ve tutarlılığın profesyonellikle ilişkilendirildiği gerçeğiyle örtüşmektedirler.

Chen, Woollacott, Pologev Moore (2008) tarafından yapılan "Pitch and Space Maps of Skilled Cellists: Accuracy, Variability, and Error Correction" adlı

çalışmalarında, parmak pozisyon takibini ve eş zamanlı akustik kaydın spektral analizini birleştiren yeni geliştirilen bir metot kullanmışlardır. Araştırmacılar, sekiz profesyonel çelistin, perde performansını ve değişkenliğini ve akustik geri beslemenin performanslarındaki rolünü araştırmışlardır. Çalışmaları kapsamında, aynı görevler ya yay kullanılarak akustik geri bildirim sağlayarak ya da yay olmadan gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonunda, deneklerinde, yayı kullanırken görevlerin yerine getirilmesinde yüksek derecede doğruluk göstermiştir. Akustik geri bildirim olmadığında, nota dağılımları kaydırılmış, multimodal ve büyük değişkenliklere sahip olduğu görülmüştür ve tek bir nota içindeki hata düzeltme hareketleri azalmıştır.

Chen, Woollacott ve Pologe (2006) tarafından yapılan "Accuracy and Underlying Mechanisms of Shifting Movements in Cellists" adlı çalışmalarında iki nota arasındaki değişme hareketlerinin doğruluğunu orta-profesyonel beceri düzeylerinde dokuz çelistte araştırmıştır. Farklı mesafelerle ayrılmış üç çift nota aynı hareket hızında test edilmiştir. Sol üst kol ve ön kolun açısal hızları, iki açısal hız sensörü ile ölçülmüştür. Sonuç olarak, araştırmacılar artan dirsek hızı ve kayma mesafesi uç nokta değişkenliğinin sabit kaldığını göstermiştir. A telindeki E notası için gösterilen performansın diğer notalardan daha az değişken olduğu bulunmuştur. Bu bulgu da viyolonsel gövdesi geometrisindeki fiziksel işaretin parmak pozisyonu için bir dönüm noktası olarak kullanıldığını gösteriyor. Ayrıca, daha yüksek performans doğruluğu gösteren çelistler de daha yüksek algısal yetenek ve performans yeterliliği görülmüştür. Araştırmacılar, şu sonuca ulaşmışlardır; hızlı ve doğru hareketlerle ilgili uzun süreli aşırı eğitime, müzisyenlerin farklı hareket mesafeleri ve hızları boyunca doğruluk ve değişkenliği korumalarını sağladığını göstermektedir.

Sánchez (2006) tarafından yapılan "The Expressive Intonation in Violin Performance" isimli bu çalışmada araştırılan, keman performansını tonlama doğruluğu açısından analiz etmektir. 5 farklı kemancının çaldığı melodileri aynı olan on beş keman performansı eşit mizaç sapmalarını tanımak için analiz edilir. Araştırmada ayrıca, profesyonel kemancılar, diğer müzisyenler ve müzisyen olmayan altı denekten tonlama doğruluğunu yargılamaları istenmiştir. Sonuçlar, kayıtların sapmalardan farklı olduğunu göstermiştir ve en geniş sapma performansı kemancılar ve müzisyen olmayanlar

tarafından tercih edilmiştir. Bu da etkileyici bir keman tonlamasına yönelik bir eğilim olduğunu gösterir.

Nunez (2002) “Comparison of Aural and Visual instructional Methodologies Designed to Improve the Intonation Accuracy of Seventh Grade Violin and Viola Instrumentalists” adlı çalışmasında 7. Sınıf keman ve viyola öğrencilerinin entonasyon doğruluğunu artırmayı hedeflemiş ve iki eğitim metodunu karşılaştırmıştır. Bunun için çalışmanın örneklemini 58 ortaokul öğrencisinden oluşturmaktadır. Deneye katılan öğrenciler iki gruba rastgele, görsel ve görsel-işitsel olarak atanmıştır. Eğitim süreci, 20 gün süre ile günlük 10 dakika olarak öğrencilere uygulanmıştır. Ön-test son-test araştırma dizaynı ile entonasyon doğruluklarında anlamlı bir değişiklik olup olmadığı açığa çıkarılmak istenmiştir. Sonuç olarak, bu iki deney grubu arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır.

Honingh (2007)’de, tonlama pratiği ile ilgili hayâli bir hikâye kurgulayarak müzik çalışmalarında entonasyonun etkilerini incelemiştir. Hikâyelerde canlandırmalar yaparak orkestra üyelerine ton içinde çalarken neye odaklanılması gerektiğinin öğrenilmesi sağlanmaya çalışılmıştır. Sonuç olarak, ton içinde çalmak için birçok teorik kavramın bilinmesinin gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Mongeon (2004)’ün yaptığı bu çalışmanın amacı, üst düzey telli çalgı icra edenlerin tonlama doğruluğunun sol el egzersizlerinden nasıl etkilendiğini incelemektir. Sol el güçlendirme ve germe egzersizleri kullanıldığında telli çalgı uzmanlarının daha doğru tonlama ile performans gösterip göstermemelerini incelemiştir. Keman çalan müzisyenler deney (n = 30) ve kontrol (n = 30) gruplarına rastgele olarak atanmıştır. Deney grubu altı haftalık bir süre boyunca sol el egzersizi gerçekleştirmiştir. Denekler hem ön test hem de son test için üç kez bildikleri bir eseri icra etmişlerdir. Üç jüri bir rubrik kullanarak değerlendirme yapmışlardır. Sonuçlar, sol el güçlendirme ve germe egzersizleri kullanan deney grubundaki çalıcıların daha doğru tonlama ($p < .002$) ile performans gösterdiğini ortaya koymuştur.

III. BÖLÜM

3. Yöntem

3.1. Araştırmanın Modeli

“Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Probleminin Çözümüne Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı ile Karşılaştırılması” konulu bu araştırma, betimsel bir çalışma olup tarama modelini içermektedir. Betimsel (descriptive) araştırmalar, bir durumu olabildiği kadar tam ve dikkatli tanımlar. Eğitim alanında kullanılan en yaygın araştırma, betimsel yöntem tarama çalışmasıdır. Araştırmacılar, kişilerin, grupların bazen de fiziksel ortamların özelliklerini özetler (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2017).

3.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2018-2019 Eğitim-Öğretim Yılında Bolu İli Merkez İlçesinde bulunan Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümünde bulunan 3 viyolonsel öğretmeni ve 1. 2. 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören 17 viyolonsel öğrencisi oluşturmaktadır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik değişkenlere göre dağılımı aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 3.2.1. Örnekleme yer alan öğrencilerinin sınıf değişkenleri için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
1. Sınıf	4	23,5
2. Sınıf	4	23,5
3. Sınıf	5	29,4
4. Sınıf	4	23,5
Toplam	17	100

Tablo 3.2.1’de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğrencilerin sınıf düzeylerine göre sayısı frekans (f) ve yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre araştırmadaki öğrencilerin % 29,4’ünü 3. Sınıfta öğrenim gören viyolonsel öğrencileri, %23,5’ini 1. Sınıfta öğrenim gören viyolonsel öğrencileri, diğer %23,5’ini 2. Sınıfta öğrenim gören viyolonsel öğrencileri ve son olarak diğer %23,5’ini 4. Sınıfta öğrenim gören viyolonsel öğrencileri oluşturmaktadır.

Tablo 3.2.2. Örnekleme yer alan öğrencilerin viyolonsel çalma süreleri için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
1 yıl	4	23,5
2 yıl	4	23,5
3 yıl	5	29,4
4 yıl	4	23,5
Toplam	17	100

Tablo 3.2.2’ de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğrencilerin viyolonsel çalma süreleri frekans (f) ve yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre araştırmadaki öğrencilerin % 29,4’ünü üç yıldır viyolonsel çalan öğrenciler, % 23,5’ini 1 yıldır viyolonsel çalan öğrenciler, diğer %23,5’ini 2 yıldır viyolonsel çalan öğrenciler ve son olarak diğer %23,5’ini 4 yıldır viyolonsel çalan öğrenciler oluşturmaktadır.

Tablo 3.2.3. Örnekleme de yer alan öğrencilerin güzel sanatlar lisesini tercih etmelerinde ki en önemli faktör için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
Kendim	12	70,6
Ailem	1	5,9
Arkadaşım	1	5,9
Öğretmenim	3	17,6
Toplam	17	100

Tablo 3.2.3’de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğrencilerinin Güzel Sanatlar Lisesi’ni tercih etmelerinde ki en önemli faktörleri frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre, araştırmadaki öğrencilerin % 70,6’sını “kendim” seçeneği, %17,6’sını “öğretmenim” seçeneği, % 5,9’unu “ailem” seçeneği, diğer %5,9’unu “arkadaşım” seçeneği oluşturmaktadır.

Tablo 3.2.4. Örnekleme de yer alan öğrencilerin viyolonsel seçmelerinde ki en önemli faktör için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
Kendim	9	52,9
Ailem	2	11,8
Öğretmenim	5	29,4
Diğer	1	5,9
Toplam	17	100

Tablo 3.2.4’de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğrencilerin viyolonsel seçmelerinde ki en önemli faktörleri frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre, araştırmadaki öğrencilerin %52,9’unu “kendim” seçeneği, % 29,4’ünü “öğretmenim” seçeneği, % 11,8’ini “ailem” seçeneği ve % 5,9’unu “diğer” seçeneği oluşturmaktadır.

Tablo 3.2.5. Örnekleme yer alan öğrencilerin ileride seçmek istedikleri meslek dalı için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
Müzik Öğretmeni	12	70,6
Besteci	1	5,9
Orkestra Üyesi	1	5,9
Diğer	3	17,6
Toplam	17	100

Tablo 3.2.5’de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğrencilerin ileride seçmek istedikleri meslek dalları frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre, araştırmadaki öğrencilerin %70,6’sını “müzik öğretmeni” seçeneği, % 17,6’sını “diğer” seçeneği, % 5,9’unu “besteci” ve diğer %5,9’unu “orkestra üyesi” seçeneği oluşturmaktadır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin demografik değişkenlere göre dağılımı aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 3.2.6. Örnekleme yer alan öğretmenlerin eğitim durumları için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
Lisans	1	33,3
Yüksek Lisans	2	67,7
Toplam	3	100

Tablo 3.2.6’ da görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğretmenlerin eğitim durumları frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre, araştırmadaki öğretmenlerin %67,7’sini “yüksek lisans” seçeneği ve %33,3’ünü “lisans” seçeneği oluşturmaktadır. Tabloya bakıldığında, araştırmaya katılanların çoğunluğunun eğitim durumunun yüksek lisans seviyesinde olduğu görülmektedir.

Tablo 3.2.7. Örneklemede yer alan öğretmenlerin mesleki kıdemleri için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
6-10	1	33,3
11-15	2	67,7
Toplam	3	100

Tablo 3.2.7’de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğretmenlerin mesleki kıdemleri frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre, araştırmadaki öğretmenlerin %67,7’sini “11-15” yılları arası ve %33,3’ünü “6-10” yılları arası oluşturmaktadır.

Tablo 3.2.8. Örneklemede yer alan öğretmenlerin viyolonsel öğretmeni olarak görev yapma süreleri için frekans ve yüzde değerleri

	Frekans	%
6-10	1	33,3
11-15	2	67,7
Toplam	3	100

Tablo 3.2.8’ de görüldüğü üzere, araştırmaya katılan öğretmenlerin viyolonsel öğretmeni olarak görev yapma süreleri frekans (f) yüzde (%) olarak verilmiştir. Buna göre araştırmadaki öğretmenlerin %67,7’sini “11-15” yılları arası ve %33,3’ünü “6-10” yılları arası oluşturmaktadır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen ve öğrenci görüşlerinin öğrenci performansı ile karşılaştırılmasının araştırmanın amacına ve önemine uygun bir şekilde,

uzman görüşleri alınan, araştırmacı tarafından hazırlanmış anket ve performans gözlem formu aracılığı ile tespit edilmiştir. Thomas (1998) “anketi (questionnaire) insanların yaşam koşullarını, davranışlarını, inançlarını veya tutumlarını betimlemeye yönelik bir dizi sorudan oluşan bir araştırma materyali olarak tanımlamaktadır” (Akt. Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2017, s.129). Gözlem ise, araştırmada gereksinim duyulan verilerin insan, toplum ya da doğa vb. belli hedeflere odaklanılarak çıplak göz ile ya da bir araç kullanılarak izlenmesi sureti ile toplanması sürecini tanımlamaktadır. Bir araştırmada, insanın davranış ve hareketi gözlemin esasını oluşturur. Gözlemden özellikle, diğer ulaşılmış bilgilerin desteklenmesinde veya tamamlanmasında yararlanır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2017). Gözlem, betimleyici araştırmalarda sıklık ile kullanılmaktadır.

3.3.1. Anket ve performans gözlem formunun hazırlanması

Anket ve Performans gözlem formu hazırlama aşamasında kapsam geçerliliği için uzman görüşleri alınarak alt problemlere yanıt olabilecek şekilde, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümüne yönelik olarak öğretmen ve öğrencilerin görüşlerini almak için araştırmacı tarafından geliştirilen 13 maddeden oluşan “öğretmen anket soruları”, 13 maddeden oluşan “öğrenci anket soruları” hazırlanmış ve öğrencilerin performanslarını gözlemlemek için 6 maddeden oluşan “performans gözlem formu” oluşturulmuştur. Öğretmen ve öğrenci bilgileri için kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

3.4. Verilerin Toplanması

Araştırmada kuramsal temelleri oluşturabilmek için kapsamlı bir literatür taraması yapılmış ve kuramsal temeller bölümünde yer verilmiştir. Araştırmanın nicel verileri hazırlanan anket formu ve performans gözlem formu ile elde edilmiştir. Anket formunu ve performans gözlem formunu uygulayabilmek için Abant İzzet Baysal Üniversitesi etik kurulundan gerekli izinler alınmış ve ilgili eğitim kurumları ile resmi

yazışmalar yapılmıştır. Araştırmadaki anket soruları belirlenen çalışma grubunda yer alan öğretmen ve öğrencilere uygulanmıştır. Performans gözlem formu ise araştırmacı ve viyolonsel öğretmenleri tarafından viyolonsel öğrencilerine uygulanmıştır.

Araştırmadaki öğretmen anket soruları Güzel Sanatlar Lisesinde 3 viyolonsel öğretmenine aynı anda uygulanmıştır. Daha sonra, öğrenci anket soruları, Güzel Sanatlar Lisesinde 17 viyolonsel öğrencisine aynı anda uygulanmıştır. Viyolonsel öğrencilerinin anketi doldururken birbirlerinden etkilenmemeleri için gerekli ortam oluşturulmuş, birbirlerinden bağımsız bir şekilde anketi doldurmaları sağlanmıştır. Daha sonra elde edilen veriler büyük bir titizlikle toplanmış, gerekli hassasiyet ve önem gösterilmiştir.

Performans gözlem formu, viyolonsel öğrencilerine 3 hafta boyunca haftada 2 kez olmak üzere araştırmacı ve bireysel çalgı öğretmenleri (viyolonsel) ile viyolonsel ders saati içerisinde uygulanmıştır. Araştırmacının haftada bir kez katıldığı derslerde, viyolonsel öğrencileri gözlemlenmiştir. Viyolonsel öğrencilerini 3 hafta boyunca hem araştırmacı hem de bireysel çalgı öğretmenleri gözlemlemiştir. Viyolonsel öğrencilerinin gözlem sürecinde çaldıkları etüt ve eserler, öğrencilerin önceden çalıştıkları etüt ve eserlerin içerisinde seviyelerine uygun olarak seçilmiştir.

Çalışılan etüt ve eserlerin, 2018-2019 eğitim öğretim yılı Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı'nın içerisinde ve her sınıftaki (1. 2. 3. 4.) öğrenciler için ayrı olarak seçilen etüt ve eserlerin, sınıf seviyelerine uygun olduğu ve böylelikle kazandırılması beklenen hedef davranışları destekleyebileceği düşünülmüştür. 3 hafta boyunca her bir öğrenci toplamda 6 kez gözlemlenmiştir. Her bir sınıf için ayrı ayrı seçilmiş etüt ve eserler aşağıda listelenmiştir. Yalnızca 12. sınıf viyolonsel öğrencileri için seçilen etüt ve eserler, 11. Sınıf ders kitabından seçilmiştir. Bunun sebebi "Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı 12"nin bulunmamasıdır.

9. sınıf viyolonsel öğrencileri için, araştırma problemlerinin çözümlenmesine ilişkin örnek olarak seçilen etüt ve eserler:

2018-2019 eğitim öğretim yılı Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı (9)

Etüt: Sebastian Lee No: 9 sf: 75

Eser: Saray Yolu No: 3 sf: 74

10. sınıf viyolonsel öğrencileri için, araştırma problemlerinin çözümlenmesine ilişkin örnek olarak seçilen etüt ve eserler:

2018-2019 eğitim öğretim yılı Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı (10)

Etüt: Schröder No:3 sf 51

Eser: Oscar Rieding No: 4 sf: 128

11. sınıf viyolonsel öğrencileri için, araştırma problemlerinin çözümlenmesine ilişkin örnek olarak seçilen etüt ve eserler:

2018-2019 eğitim öğretim yılı Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı (11)

Etüt: Jackues Fereol Mazas No:9 sf: 50

Eser: Joseph Haydn No: 10 Asker Senfonisinden Tema sf: 50

12. sınıf viyolonsel öğrencileri için, araştırma problemlerinin çözümlenmesine ilişkin örnek olarak seçilen etüt ve eserler:

2018-2019 eğitim öğretim yılı Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı (11)

Etüt: Sebastian Lee No: 7 sf: 78

Eser: Johann Sebastian Bach Menuet No 3 sf: 181

3.5. Verilerin Çözümlenmesi ve Yorumlanması

Araştırmada anket ve gözlem formlarından elde edilen veriler istatistiksel olarak çözümlenmiştir. Bilgisayar aracılığı ile veriler kodlanmıştır. Verilerin analizi ve çözümlenmesi için IBM SPSS programı kullanılmıştır. Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümüne yönelik belirlenen öğretmen ve öğrenci

anket maddelerinin frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları alınmıştır. Örnekleme yer alan viyolonsel öğretmeni ve viyolonsel öğrencilerinden kendilerine uygulanan anketteki 13 maddeye cevap olarak oluşturan 5 seçenekten bir tanesini işaretlemeleri istenmiştir. Anket de yer alan maddelerin seçenekleri “Tamamen”, “Büyük ölçüde”, “Kısmen”, “Çok az”, “Hiç” şeklindedir. Araştırmacı ve viyolonsel öğretmenleri, viyolonsel öğrencilerine uygulayacakları Performans Gözlem Formu için, 6 maddeye cevap olarak oluşturulan “Evet”, “Hayır”, “Kısmen” seçeneklerinden birini işaretlemişlerdir. Performans Gözlem Formu maddeleri ile öğretmen görüşlerinin karşılaştırılmasının analizi için ise, tek örneklem Wilcoxon işaretli sıralar testinden (One Sample Wilcoxon Signed Rank Test) yararlanılmıştır. Bu test öğrenci performansının öğretmen ölçeği medyanından anlamlı farklılık gösterip göstermediği için kullanılmıştır. Öğrenci görüşleri ve öğrenci performansı arasında anlamlı farklılık olup olmadığı ise Mann-Whitney U testi ile ortaya konmuştur. Bu test, aynı ölçek üzerinde puanlanan iki grubun ortalaması arasında anlamlı farklılık olup olmadığının belirlenmesi için kullanılmıştır. Parametrik testlerden t-testinin non-parametrik karşılığıdır.

IV. BÖLÜM

4. Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde araştırmanın alt problemlerine ilişkin bulgulara ve bulgulara ait yorumlara yer verilmiştir.

4.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin entonasyon problemlerinin çözümüne yönelik görüşleri nasıldır?

4.1.1. Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.1. Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	8	47,1
	Büyük Ölçüde	9	52,9
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.1. incelendiğinde, öğrenciler; %52,9 ile “büyük ölçüde”, %47,1 ile “tamamen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin

öğrenci görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “tamamen”, %33,3 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler olumlu yönde görüşlerini belirtmişlerdir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum olduğu görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümünde doğru duruş ve tutuşun dikkate alınarak çalışılmasının olumlu sonuçlar ortaya koyacağını göstermektedir.

4.1.2. Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.2. Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	Yüzde
Öğrenci	Tamamen	9	52,9
	Büyük Ölçüde	7	41,2
	Kısmen	1	5,9
	Toplam	17	100,0
Öğretmen		Frekans	Yüzde
	Tamamen	3	100,0

Tablo 4.1.2.’de görüldüğü üzere, öğrenciler; %52,9 ile “tamamen”, %41,2 ile “büyük ölçüde” ve %5,9 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin içerisinde bir kişinin “kısmen” seçeneğini işaretlediği görülmektedir. Ancak tabloda genele bakıldığında öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler, %100 “tamamen” seçeneğini işaretlemişlerdir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir. Elde edilen bulgular, viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümünde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın faydalı sonuçlar yaratacağını göstermektedir.

4.1.3. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.3. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	8	47,1
	Büyük Ölçüde	5	29,4
	Kısmen	2	11,8
	Çok az	2	11,8
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.3 incelendiğinde, öğrenciler; %47,1 ile “tamamen”, %29,4 ile “büyük ölçüde”, %11,8 ile “kısmen” ve diğer %11,8 “ile çok az” seçeneğini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin seçeneklere göre eşite yakın bir şekilde dağıldığı söylenebilir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümünün “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler, %66,7 ile “tamamen” ve %33,3 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmen ve öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümünün birbiri ile örtüştüğü ve birbirleri arasında olumlu yönde bir uyum olduğu görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel eğitiminde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümünde vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının olumlu sonuçlar yaratabileceğini ortaya koymaktadır.

4.1.4. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.4. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	6	35,3
	Büyük Ölçüde	7	41,2
	Kısmen	4	23,5
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.4.'de görüldüğü üzere, öğrenciler; %41,2 ile “büyük ölçüde”, %35,3 ile “tamamen” ve %23,5 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretlemişlerdir. Tablonun bütününe bakıldığında öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümünün “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “tamamen” ve %33,3 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel eğitiminde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümünde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun sağlanmasının olumlu sonuçlar ortaya koyacağını göstermektedir.

4.1.5. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.5. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	9	52,9
	Büyük Ölçüde	8	47,1
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.5. incelendiğinde, öğrenciler; %52,9 ile “tamamen” ve %47,1 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; % 66,7 ile “tamamen” ve %33,3 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler olumlu yönde görüşlerini

belirtmişlerdir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon probleminin çözümünde faydalı sonuçlar sağlayacağını göstermektedir.

4.1.6. Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.6. Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	10	58,8
	Büyük Ölçüde	7	41,2
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.6.'da görüldüğü gibi, öğrenciler; %58,8 ile “tamamen” ve %41,2 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “tamamen” ve %33,3 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler olumlu yönde görüşlerini

belirtmişlerdir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemlerinin çözümüne olan etkisinde önemli bir basamak olduğunu göstermektedir.

4.1.7. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.7. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	5	29,4
	Büyük Ölçüde	11	64,7
	Kısmen	1	5,9
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	1	33,3
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Kısmen	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.7. incelendiğinde, öğrenciler; %64,7 ile “büyük ölçüde”, %29,4 ile “tamamen” ve %5,9 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin içerisinde bir kişinin “kısmen” seçeneğini işaretlediği görülmektedir. Ancak tablonun geneline bakıldığında öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümünün “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %33,3 ile “tamamen”, diğer %33,3 ile “büyük ölçüde” ve son olarak %33,3 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmenlerin görüşlerinin eşit bir şekilde dağıldığı görülmektedir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretlemiştir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak öğretmenlerin bu görüşe olumlu yanıt verdiği görülmektedir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanması ile (tam kıl) entonasyon probleminin çözümünde katkı sağlayacağını göstermektedir.

4.1.8. Viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.8. Viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	8	47,1
	Büyük Ölçüde	5	29,4
	Kısmen	4	23,5
	Total	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	1	33,3
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Kısmen	1	33,3
	Total	3	100,0

Tablo 4.1.8.’de görüldüğü gibi, öğrenciler; %47,1 ile “tamamen”, %29,4 ile “büyük ölçüde” ve %23,5 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrencilerin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretlemişlerdir. Tablonun bütününe bakıldığında viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına

uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %33,3 ile “tamamen”, diğer %33,3 ile “büyük ölçüde” ve son olarak %33,3 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin eşit bir şekilde dağılım gösterdiği görülmektedir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretlemiştir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak bu görüşe olumlu yanıt verdikleri söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgulara göre, viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon probleminin çözümünde olumlu yönde katkı sağlayacağı söylenebilir.

4.1.9. Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına ilişkin bulgular

Tablo 4.1.9. Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	6	35,3
	Büyük Ölçüde	5	29,4
	Kısmen	6	35,3
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	1	33,3
	Büyük Ölçüde	1	33,3
	Kısmen	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.9. incelendiğinde, öğrenciler, %35,3 ile “tamamen”, diğer %35,3 ile “kısmen” ve %29,4 ile “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrencilerin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretlemişlerdir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak bu görüşe olumlu yanıt verdikleri söylenebilir.

Öğretmenler; %33,3 ile “tamamen”, diğer %33,3 ile “büyük ölçüde” ve son olarak %33,3 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmen görüşlerinin eşit bir şekilde dağılım gösterdiği görülmektedir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretlemiştir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak bu görüşe olumlu yanıt verdikleri söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgulara göre, viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına olumlu yönde fayda sağlayacağı söylenebilir.

4.1.10. Viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.10. Viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	6	35,3
	Büyük Ölçüde	8	47,1
	Kısmen	1	5,9
	Çok az	2	11,8
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	1	33,3
	Büyük Ölçüde	2	66,7
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.10’da görüldüğü gibi, öğrenciler; %47,1 ile “büyük ölçüde”, %35,3 ile “tamamen”, %11,8 ile “çok az” ve %5,9 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrenci görüşlerinin eşite yakın bir şekilde dağılım gösterdiği söylenebilir. Tablonun bütününe bakıldığında viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “büyük ölçüde” ve %33,3 ile “tamamen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon probleminin çözümünde olumlu yönde katkı sağlayacağını göstermektedir.

4.1.11. Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.11. Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	9	52,9
	Büyük Ölçüde	5	29,4
	Kısmen	3	17,6
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	1	33,3
	Büyük Ölçüde	2	66,7
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.11. incelendiğinde, öğrenciler, %52,9 ile “tamamen”, %29,4 ile “büyük ölçüde” ve %17,6 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrencilerin bir bölümü kısmen seçeneğini işaretlemişlerdir. Tablonun bütününe bakıldığında viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğunun “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “büyük ölçüde” ve %33,3 ile “tamamen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon probleminin çözümünde olumlu sonuçlar ortaya koyacağını göstermektedir.

4.1.12. Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.12. Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	5	29,4
	Büyük Ölçüde	10	58,8
	Kısmen	2	11,8
	Toplam	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	2	66,7
	Kısmen	1	33,3
	Toplam	3	100,0

Tablo 4.1.12’de görüldüğü gibi, öğrenciler; %58,8 ile “büyük ölçüde”, %29,4 ile “tamamen” ve %11,8 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrencilerin bir bölümünün kısmen seçeneğini işaretlediği fakat tablonun geneline bakıldığında viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %66,7 ile “tamamen” ve %33,3 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretlemiştir. Ancak öğretmen görüşlerinin çoğunluğunun “tamamen” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir. Elde edilen bulgular, seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon probleminin çözümünde gerekli bir madde olduğunu ortaya koymaktadır.

4.1.13. Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

Tablo 4.1.13. Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin bulgular

		Frekans	%
Öğrenci	Tamamen	9	52,9
	Büyük ölçüde	6	35,3
	Kısmen	2	12,2
	Total	17	100,0
		Frekans	%
Öğretmen	Tamamen	3	100,0

Tablo 4.1.13. incelendiğinde, öğrenciler; %52,9 ile “tamamen”, %35,3 ile “büyük ölçüde” ve %12,2 ile “kısmen” seçeneklerini işaretlemişlerdir. Öğrencilerin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretlemiştir. Tablonun geneline bakıldığında viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi

tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğunun “tamamen” ve “büyük ölçüde” kategorisinde yoğunlaştığı söylenebilir.

Öğretmenler; %100 oranında “tamamen” seçeneğini işaretleyerek olumlu yönde görüşlerini belirtmişlerdir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir.

Elde edilen bulgular, kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon probleminin çözümünde önemli bir basamak olduğunu göstermektedir.

4.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon problemlerinin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performansı arasında anlamlı farklılık olup olmadığı bir örneklem işaretli sıralar testi (onesampleWilcoxonsignedrank test) ile incelenmiştir.

Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

4.2.1. Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.1. Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 4,66'ya eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,026	RED
p<.05			

Tablo 4.2.1. incelendiğinde, yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarıyla, öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Bir başka ifade ile öğretmenlerin doğru duruş ve tutuş ile ilgili dersteki vurgularının öğrenci performansında gözlenmediği ortaya konmuştur.

4.2.2. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon problemlerinin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmasına başlar maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.2. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon problemlerinin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmasına başlar maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 5.00'a eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,000	RED
p<.05			

Tablo 4.2.2.'de görüldüğü gibi, yapılan analiz sonucunda viyolonsel çalışma öncesinde entonasyon problemlerinin olmaması için öğrencilerin iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmalarına başlamaları ile ilgili öğretmen vurgulamaları ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Bir başka ifade ile öğretmenlerin, bu madde ile ilgili dersteki vurgulamalarının, öğrenci performansında gözlenmediği belirlenmiştir.

4.2.3. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.3. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 4.66'a eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,000	RED

$p < .05$

Tablo 4.2.3. incelendiğinde, yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır becerisini öğretim algıları ile öğrenci performansı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenler bu beceriyi öğrettiklerini vurgulamalarına rağmen, bu becerinin öğrenci performansında gözlenmediği belirlenmiştir.

4.2.4. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.4. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 4.66'a eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,002	RED
p<.05			

Tablo 4.2.4.'de görüldüğü gibi, yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir becerisini öğretim algıları ile öğrenci performansı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenler bu beceriyi öğrettiklerini vurgulamalarına rağmen, bu becerinin öğrenci performansında gözlenmediği belirlenmiştir.

4.2.5. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.5. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 4.00'a eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,051	KABUL
p<.05			

Tablo 4.2.5. incelendiğinde, yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini vurgulamalarıyla, öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bir başka ifade ile öğretmenlerin bu maddeye yönelik dersteki vurgulamalarının öğrenci performansında gözlemlendiği ortaya konmuştur.

4.2.6. Viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır maddesine ilişkin bulgular

Tablo 4.2.6. Viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır maddesine ilişkin bulgular

Hipotez	Test	p	Karar
Öğrenci performansı medyanı öğretmen görüşleri ortalaması olan 2.00'a eşittir.	Tek Örneklem Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi	0,012	RED
p<.05			

Tablo 4.2.6.'da görüldüğü gibi, yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır becerisini vurgulamaları ile öğrenci performansı arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Bir başka ifade ile öğretmenlerin bu madde ile ilgili dersteki vurgulamalarında yetersiz kaldıkları ancak bu becerinin öğrenci performansında gözlemlendiği belirlenmiştir.

4.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılan entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı fark olup olmadığı Mann –Whitney U testi ile analiz edilmiş ve analiz sonuçları aşağıda özetlenmiştir.

Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

4.3.1. Öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına ilişkin bulgular

Tablo 4.3.1. Öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına ilişkin bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	18,12	308		
Öğretmen	17	16,88	287	134	0,706

Tablo 4.3.1. incelendiğinde, analiz sonucuna göre öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları

arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>.05$). Bir başka ifade ile doğru duruş ve tutuşla ilgili öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında fark yoktur.

4.3.2. Öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Tablo 4.3.2. Öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	13,76	234	81	0,025
Öğretmen	17	21,24	361		

Tablo 4.3.2.' de görüldüğü gibi, analiz sonucuna göre, öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur($p<0.05$). Analiz sonucundan, öğrenci algılarının, öğrenci performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir.

4.3.3. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Tablo 4.3.3. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	13,65	232	79	0,017
Öğretmen	17	21,35	363		

Tablo 4.3.3. incelendiğinde, analiz sonucuna göre, öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Analiz sonucundan öğrenci algılarının, öğrenci performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir.

4.3.4. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Tablo 4.3.4. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	14,06	239	86	0,036
Öğretmen	17	20,94	356		

Tablo 4.3.4. incelendiğinde, analiz sonucuna göre öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde, sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Analiz sonucundan öğrenci algılarının, öğrenci performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir.

4.3.5. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Tablo 4.3.5. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	16,5	280,5	127,5	0,056
Öğretmen	17	18,5	314,5		

Tablo 4.3.5.'görüldüğü gibi, analiz sonucuna göre öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>.05$). Bir başka ifade ile öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında fark yoktur.

4.3.6. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Tablo 4.3.6. Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performanslarına yönelik bulgular

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	U	P
Öğrenci	17	15,18	258	105	0,167
Öğretmen	17	19,87	337		

Tablo 4.3.6. incelendiğinde, analiz sonucuna göre öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Bir başka ifade ile öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında fark yoktur.

V. BÖLÜM

5. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu bölümde araştırmanın bulgularına ilişkin sonuçlara ve tartışmalara yer verilmiştir.

5.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma

Viyolonsel öğretmenlerinin ve öğrencilerinin entonasyon probleminin çözümüne yönelik görüşleri nasıldır?

Viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemine ilişkin öğrenci görüşlerinin “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin ise “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğrencilerin bu maddeyi destekledikleri ve bu görüşün önemine katıldıkları görülmektedir. Ayrıca, öğretmen ve öğrenci görüşleri arasında olumlu yönde bir paralellik olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, bu madde dikkate alınarak çalışıldığında entonasyon problemlerinin çözümüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin içerisinde bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Öte yandan, tablonun bütününe bakıldığında öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğu incelendiğinde, öğrencilerin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaştıkları ve bu maddenin gerekliliği yönünde olumlu görüş belirterek bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmenlerin ise %100 oranında olumlu yanıt vererek maddenin

gerekliliğini vurguladıkları tespit edilmiştir. Ayrıca öğretmen ve öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümü arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir. Sonuç olarak, bu madde dikkate alınarak çalışıldığında entonasyon problemlerinin çözümünde faydası olacağı düşünülmektedir.

Konuya ilişkin yapılan bir araştırmada Angı (2005), “Keman Öğretiminde Karşılaşılan Entonasyon Problemleri ve Çözüm Önerileri” isimli araştırmasında, entonasyon problemlerinin nedenlerini araştırmış ve araştırdığı maddelerden birisinin de doğru akort edilmemiş bir çalgı ile çalışılması alışkanlığının entonasyon problemlerine neden olma durumunu belirterek diğer çalgı türlerinde olduğu gibi keman öğretiminde de entonasyon problemine yönelik tam akort edilmiş bir çalgı ile çalışılmasının gerekliliğini ortaya koymuştur. Buna göre Angı (2005)’nin araştırmasında belirttiği bilgiler ile bu araştırmanın birinci alt probleminde çıkan sonuçlar arasında yer alan “İyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğu” maddesi ile bir paralellik içerisinde olduğu söylenebilir.

Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümünün “kısmen” ve “çok az” seçeneklerini işaretlediklerinden dolayı bu görüşe kısmen de olsa katıldıkları, bunun yanısıra öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğunun da bu görüşü destekledikleri yönünde olumlu görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmenlerin ise “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri ve bu maddenin gerekliliğini ortaya koydukları tespit edilmiştir. Ayrıca öğretmen ve öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümü arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir. Sonuç olarak, bu maddenin önemsenerek doğru bir şekilde uygulanması entonasyon problemlerinin çözümünde olumlu sonuçlar ortaya koyacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmişlerdir. Ancak öğrenci görüşlerinin büyük

bir bölümünün “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerine yoğunlaşarak bu görüşü destekledikleri ve olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmenlerin ise “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri ve bu maddeyi destekledikleri tespit edilmiştir. Bununla beraber öğretmen ve öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümü arasında paralellik olduğu görülmektedir. Elde edilen bu sonuçla, bu maddenin farkında olarak dikkate alınması ile entonasyon problemlerinin çözümüne olumlu yönde katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin ise “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğrenci görüşleri arasında olumlu yönde bir uyum olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, bu maddenin farkındalığının artırılmasının, öneminin kavranmasının ve doğru bir şekilde uygulanmasının entonasyon problemlerinin çözümünde önemli bir basamak olacağı düşünülmektedir.

Dunn (1998) “Finger Placement Marker Usage In El Paso For Beginning Orchestra Students” isimli araştırmasında, enstrümanda parmakların doğru konumlanmasının gerekliliğini vurgulayarak bu konunun önemine dikkat çekmiştir. Buna göre araştırmacının belirttiği bilgi ile bu araştırmanın birinci alt probleminde çıkan sonuçların birbiri ile örtüştüğü söylenebilir. Öte yandan, Angı (2005) araştırmasında, sol el parmaklarının tuşenin üzerinde doğru yere basmasının ön koşulu sağlandığında sol elden kaynaklı entonasyon hatalarında azalma olabileceğini belirtmiştir. Burada da araştırmacının ifade ettiği bilgi ile bu araştırmanın birinci alt probleminde çıkan sonuçların birbirleri ile paralellik içerisinde olduğu söylenebilir.

Viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde

görüş belirttikleri ve bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin de “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak bu maddenin gerekliliği yönünde olumlu görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Sonuç olarak, bu görüşün dikkate alınarak uygulanması ile entonasyon problemlerinin çözümüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Angı (2005) araştırmasında, sağ elin entonasyon üzerindeki etkisinin sol el kadar önemli olduğuna ulaşarak, keman çalarken mükemmel bir tonaliteye ulaşabilmek için sağ el yay teknikleri üzerinde önemle durulmasını belirterek konunun hassasiyetini ve gerekliliğini vurgulamıştır. Araştırmacının verdiği bu bilginin, bu araştırmanın birinci alt probleminden çıkan sonuçlarla paralellik gösterdiği söylenebilir.

Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin içerisinden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Öte yandan, tablonun bütününe bakıldığında ve öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğu incelendiğinde, öğrencilerin bu maddenin gerekliliği yönünde “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu görüş belirttikleri ve bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmenler ise bu görüşe cevap verirken eşit bir seviyede dağılım göstermişlerdir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu maddeye kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Bu maddenin öğretmenler tarafından az da olsa farklı değerlendirildiği söylenebilir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmenlerin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde cevap verdikleri ve bu maddeye katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir. Sonuç olarak, bu görüşün dikkate alınarak uygulanması ile entonasyon problemlerine çözüm sağlayacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmişlerdir. Öte yandan, tablonun bütününe

bakıldığında ve öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğu incelendiğinde, öğrencilerin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerini işaretledikleri ve bu maddenin gerekliliği yönünde olumlu görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmenler ise bu görüşe cevap verirken eşit bir seviyede dağılım göstermişlerdir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu maddeye kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmenlerin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde cevap verdikleri ve bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir. Sonuç olarak, bu maddenin dikkate alınarak uygulanması ile entonasyon problemlerine çözüm sağlayacağı düşünülmektedir.

Alpagut ve Uçan (2015), “Keman Eserlerinde Temel Yapıların Yayın Kullanımına Yansımaları ve Keman Eğitimi Açısından İncelenmesi” konusunu araştırmıştır. Araştırmada, metrik ve ritmik yapılanmaların yarattığı gerilim ve çözülüm ilişkilerinin yayın kullanımı sırasında her zaman etkisinin olduğunu ve bu yapılanmayla ilgili yay kullanımlarında sürekli hassasiyet ve duyarlılık olduğu düşüncesi ile yaklaşılması gerekliliğini vurgulamıştır. Alpagut ve Uçan (2015)’in araştırmasında verdiği bu bilginin önemi ile bu araştırmanın birinci alt probleminden çıkan sonucun ve sonucun öneminin paralellik gösterdiği söylenebilir.

Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansa katkısına ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmiştir. Öte yandan, tablonun bütününe bakıldığında ve öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğu incelendiğinde, öğrencilerin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaştıkları ve bu maddenin gerekliliği yönünde olumlu görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmenler ise bu görüşe cevap verirken eşit bir seviyede dağılım göstermişlerdir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu maddeye kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Ancak tablonun bütününe bakıldığında öğretmen görüşlerinin “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde cevap verdikleri ve bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmenler ve öğrenciler arasında kısmen de olsa bir uyum görülmektedir. Elde edilen sonuçla, bu maddenin

dikkate alınarak uygulanması ile entonasyon problemlerinin çözümüne fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Topoğlu (2010) “Viyolonsel Çalışma Sürecinde Eşlikli Parmak Açma Çalışmalarının Viyolonsel Öğrencilerinin Entonasyon, Özdüzenleme ve Derse İlişkin Görüşleri Üzerindeki Etkileri” isimli araştırmasında, eşlikli çalışmaların çalışılan eserlerde yaşanan entonasyon ve ritim sorunlarını azalttığını tespit etmiştir. Araştırmacının verdiği bu bilgi, bu araştırmanın birinci alt probleminde çıkan sonuç ile örtüşmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde teorik (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bu maddeyi cevaplarken eşite yakın bir şekilde dağılım gösterdiği ancak tablonun geneline bakıldığında öğrenci görüşlerinin büyük çoğunluğunun “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu görüş belirttikleri ve bu maddeye katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin de “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Ayrıca öğretmen ve öğrenci görüşlerinin büyük bir bölümü arasında olumlu yönde bir uyum görülmektedir. Sonuç olarak, bu maddenin önemsenerak doğru bir şekilde uygulanması ile entonasyon problemlerinin çözümünde olumlu sonuçlar ortaya koyacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmişlerdir. Ancak, tablonun geneline bakıldığında öğrenci görüşlerinin çoğunluğunun “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaştığı ve öğrencilerin olumlu yanıt vererek bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin ise “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüşlerini belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğrenci görüşleri arasında bir uyum olduğu gözlenmektedir.

Elde edilen sonuçla, bu görüşün önemsenerak doğru bir şekilde uygulanması ile entonasyon problemlerinin çözümüne katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmişlerdir. Ancak öğrenci görüşlerinin çoğunluğu incelendiğinde “büyük ölçüde” ve “tamamen” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yanıt verdikleri tespit edilmiştir. Öğretmenlerden bir kişi “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu maddeye kısmen de olsa katıldığını belirtmiştir. Ancak tablonun geneline bakıldığında öğretmen görüşlerinin büyük çoğunluğunun “tamamen” kategorisinde yoğunlaşarak olumlu görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğrenci görüşleri arasında bir uyum olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, bu görüşün dikkate alınarak doğru bir şekilde uygulanması ile entonasyon problemlerinin çözümünde faydası olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak/tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemi üzerindeki etkisine ilişkin öğrenci görüşlerinin bir bölümü “kısmen” seçeneğini işaretleyerek bu görüşe kısmen de olsa katıldıklarını belirtmişlerdir. Ancak tablonun bütünü incelendiğinde öğrenci görüşlerinin çoğunluğunun “tamamen” ve “büyük ölçüde” seçeneklerinde yoğunlaşarak olumlu yönde görüş belirttikleri tespit edilmiştir. Öğretmen görüşlerinin ise “tamamen” seçeneğinde yoğunlaşarak bu maddenin gerekliliği yönünde olumlu yanıt verdikleri ve bu görüşe katıldıkları tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğrenci görüşleri arasında bir uyum olduğu görülmektedir. Elde edilen sonuçla, bu görüşün dikkate alınması ile entonasyon problemlerinin çözümünde faydası olacağı düşünülmektedir.

5.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma

Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini belir maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde, bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının öğrencilerin gözlem sürecinde uyguladıkları performanslarında gözlenmediği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin daha iyi anlaşılması açısından öğrencilere doğru duruş ve tutuş ile ilgili daha çok vurgu yapılmasının, karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde katkısı olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon problemlerinin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmaya başlar maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının öğrencilerin gözlem sürecinde gösterdikleri performanslarında gözlenmediği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin daha iyi anlaşılması açısından öğrencilere iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının gerekliliğine yönelik daha çok vurgu yapılmasının ve bu becerinin öğrencilere kazandırılmasının yaşanabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde faydası olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanır maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde, bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının öğrencilerin gözlem sürecinde uyguladıkları performanslarında gözlenmediği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin daha iyi anlaşılması açısından öğrencilere temel yay tekniklerinin doğru bir şekilde kullanılması gerekliliğinin önemi ile ilgili daha çok vurgu yapılmasının, karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde yararı olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde, bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının, öğrencilerin gözlem sürecinde uyguladıkları performanslarında gözlenmediği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin daha iyi anlaşılması açısından öğrencilere sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki doğru konumunun entonasyon üzerindeki önemine yönelik daha çok vurgu yapılmasının, yaşanabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde faydası olacağı düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde, bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının, öğrencilerin gözlem sürecinde uyguladıkları performanslarında gözlendiği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin bilindiği fakat yine de entonasyon problemlerine karşı daha çok vurgu yapılmasının yaşanabilecek entonasyon problemlerini azaltabileceği düşünülmektedir.

Viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır maddesine ilişkin elde edilen sonuçlara göre, öğretmen görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Öğretmenlerin viyolonsel derslerinde, bu maddenin entonasyon problemleri üzerindeki etkisini vurgulamalarının yetersiz kaldığı fakat bu becerinin öğrencilerin gözlem sürecinde uyguladıkları performanslarında gözlendiği tespit edilmiştir. Buradan hareketle, viyolonsel derslerinde konunun öneminin daha da iyi anlaşılması için öğrencilere yayın çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanılmasının entonasyon üzerindeki önemine yönelik vurgu yapılmasının, öğrencilerin bu konuda bilişsel olarak geliştirilmesinin ve

öğrencilerin teorik yönlerinin daha da güçlendirilmesinin karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde katkısı olacağı düşünülmektedir.

5.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma

Entonasyon probleminin çözümüne yönelik öğrenci görüşleri ile öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık var mıdır?

Öğretmenin, viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bir başka ifade ile doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkilemesine yönelik öğrenci algıları ile öğrenci performansları arasında fark olmadığı tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuca göre viyolonsel öğrencileri, viyolonsel eğitimi sürecinde doğru duruş ve tutuşun önemini algıladıkları yönde performanslarını göstermişlerdir. Bu görüşün doğruluğuna önem verenler daha doğru performans göstermiş, önem vermeyenlerin ise bu beceriyi tam anlamıyla gösteremedikleri düşünülebilir.

Öğretmenin, iyi akort edilmiş bir çalgı ile çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Analiz sonucundan, öğrenci algılarının, öğrenci performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bu sonucun, viyolonsel öğrencilerinin, bu görüşe ilişkin konu ile ilgili net bir bilgilerinin olmamasından ve konunun tam olarak bilinmemesinden kaynaklandığı düşünülebilir.

Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato) doğru bir şekilde kullanımının entonasyon üzerindeki olumlu etkisini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Analiz sonucundan öğrenci algılarının, öğrenci

performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bu sonucun, viyolonsel öğrencilerinin, bu maddeye ilişkin konu ile ilgili bilgilerinin yetersiz olduğundan kaynaklandığı düşünülebilir.

Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde, sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Analiz sonucundan öğrenci algılarının, öğrenci performanslarından daha düşük olduğu belirlenmiştir. Bu sonucun, viyolonsel öğrencilerinin bu görüşe ilişkin konu ile ilgili net bir bilgiye sahip olmamalarından kaynaklandığı düşünülebilir.

Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğunu vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bir başka ifade ile tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki olumlu etkisine yönelik öğrenci algılarının ve öğrenci performanslarının arasında fark olmadığı tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuca göre, viyolonsel öğrencileri, viyolonsel eğitimi sürecinde, bu maddenin önemini algıladıkları yönde performanslarını göstermişlerdir. Bu görüşün doğruluğuna önem verenler daha doğru performans göstermiş, önem vermeyenlerin ise bu beceriyi tam anlamıyla gösteremedikleri düşünülebilir.

Öğretmenin, viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgulamasına dair öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bir başka ifade ile öğrenci algıları ve öğrenci performansları arasında fark olmadığı tespit edilmiştir. Elde edilen sonuca göre, viyolonsel öğrencileri bu maddenin önemini algıladıkları yönde performans göstermişlerdir. Bu görüşün doğruluğuna önem verenler daha doğru performans göstermiş, önem vermeyenlerin ise bu beceriyi tam anlamıyla gösteremedikleri düşünülebilir.

5.4. Öneriler

Araştırmanın bulgularının ve bu bulgular sonucunda elde edilen sonuçlarının viyolonsel eğitimi alanına ve gelecekteki yapılabilecek araştırmalar açısından bazı önerilere aşağıda yer verilmiştir.

Entonasyon problemlerine ilişkin sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda şu öneriler getirilebilir.

5.4.1. Viyolonsel eğitiminde entonasyon probleminin çözümüne yönelik başlıca öneriler

- Viyolonsel eğitimi sürecinde entonasyon problemlerini aşabilmek için doğru duruş ve tutuş ile ilgili vurgulamalar artırılabilir ve viyolonsel öğrencilerine bu anlamda farkındalık kazandırılabilir.
- Viyolonsel eğitimi sürecinde, viyolonsel öğrencilerine iyi akort edilmiş bir çalgıyla çalışma alışkanlığının karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde büyük rol alacağı önemle belirtilip, öğrencilerin çalışmalarına başlamadan önce mutlaka çalgısını doğru bir şekilde akortlamaları vurgulanabilir.
- Viyolonsel eğitimi sürecinde viyolonsel öğrencilerine entonasyon problemlerinin üstesinden gelebilmeleri için çalışma sürecinde ve öncesinde vücut rahatlığının sağlanmasına dikkat çekilebilir.
- Çalışma koşullarının (okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) iyi ayarlanmasının viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümünde fayda sağlayacağı viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir.
- Entonasyon problemlerini aşabilmek için sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki önemi viyolonsel öğrencilerine kavratılıp, sol el ve dirsek açılarının tellere doğru konumlanması gerekliliğinin önemi belirtilebilir.

- Viyolonsel eğitimi sürecinde viyolonsel öğrencilerine entonasyon problemleri ile baş edebilmeleri için temel yay tekniklerinin (legato, detache, staccato) doğru kullanımının önemi sıklıkla vurgulanabilir.
- Entonasyon problemlerine yönelik tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanması gerektiği (tam kıl) viyolonsel öğrencilerine vurgulanarak bu konunun önemi hakkında farkındalık yaratılabilir.
- Viyolonsel çalışma sürecinde yayın metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanımının önemi daha da çok anlatılarak entonasyon problemlerini aşabilmek adına gerekli bir basamak olduğu viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir.
- Viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmanın entonasyon problemlerinin çözümüne büyük ölçüde katkısı olacağı viyolonsel öğrencilerine vurgulanarak öğrenciler eşlikli çalışmalara yönlendirilebilir.
- Teorik bilginin (müzik bilgisi-çalgı bilgisi) farkında olarak çalınmasının entonasyon problemlerinin çözümünde fayda sağlayacağı viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir.
- Entonasyon problemlerine yönelik olarak viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan denge ilişkisinin (boy, parmak uzunluğu, ağırlık) önemi viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir ve öğrencilerin kendilerini daha iyi tanıyarak ve analiz ederek çalgı tercihi yapmaları sağlanabilir. Öğrencilerin, yaşlarına ve fiziksel durumlarına göre uygun viyolonsel boyutlarının entonasyonla olan ilişkisinin incelenmesine ve değerlendirilmesine yönelik yeni araştırmaların bu çalışmalara önemli katkılar sağlayacağı söylenebilir.
- Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemlerini aşabilme adına büyük öneminin olduğu ve öğrenci motivasyonunun artması açısından gerekli olduğu viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir.

- Kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (tuşeye aşına olmak, tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile doğru orantılı olarak çalgıyı benimsemenin karşılaşılabilecek entonasyon problemlerinin çözümü konusunda öneminin büyük olduğu viyolonsel öğrencilerine vurgulanabilir.

5.4.2. Gelecekte yapılabilecek araştırmalara yönelik öneriler

- Viyolonsel eğitimi sürecinde karşılaşılabilecek entonasyon problemleri ile ilgili görgül verilere dayalı araştırmaların sayısı daha da artırılarak literatüre destek verilebilir.
- Bu araştırma, Bolu Güzel Sanatlar Lisesinde görev yapan viyolonsel öğretmenleri ve öğrenim gören viyolonsel öğrencilerini kapsamaktadır. Oysa farklı illerdeki güzel sanatlar liselerinde, güzel sanatlar fakültelerinde, müzik bölümlerinde ve konservatuarlarda görev yapan bireysel çalgı öğretmenleri ve öğrenim gören bireysel çalgı öğrencileriyle farklı çalışma grupları ile ilişkiler kurularak entonasyon üzerine daha da derin araştırmalar yapılabilir.
- Bu araştırmada yer alan maddeler üzerinde ayrı ayrı daha da derin araştırmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Afacan, Ş. ve Çilden, Ş. (2017). *Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Keman Öğrencilerinin Temel Yay Tekniklerine ilişkin Kazanımlarının İncelenmesi*. Researcher: Social Science Studies Cilt 5, Sayı 10, s.370-382. Gazimağusa/KKTC Doğu Akdeniz Üniversitesi Uluslararası 3. İpek Yolu Müzik Konferansı Sözlü Bildiri
- Alpagut, U. ve Uçan, A. (2015). *Keman Eserlerinde Temel Yapıların Yayın Kullanımına Yansımaları ve Keman Eğitimi Açısından İncelenmesi*. Ankara: Gece Kitaplığı.
- Angı, Ç. E. (2005). *Keman Öğretiminde Karşılaşılan Entonasyon Problemleri ve Çözüm Önerileri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Apaydınlı, K. (2009). *Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Öğrencilerinin Müziksel İşitme-Okuma-Yazma Dersinde Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. 8. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu, 23-25 Eylül Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.
- Aysu, O. (2018). *Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi Çello Ders Kitabı 9*. Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları: 6512
- Baydu, U. (2016). *Müzik Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Akıl Fikir Yayınları.
- Blanche, L.S. (1996). *Selected Etudes for the Development of String Quartet Technique: An Annotated Compilcation*. Degree of Doctor of Education, Coubia University.
- Birer, A. R. H. (2010). *Makamsal Müzikleri Dinlemenin Entonasyona Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bulut, D. ve Kılınç, R. (2014). *Güzel Sanatlar Lisesi Viyola Öğretim Programındaki Türk Müziği Konularına Yönelik Öğretmen Görüşleri*. International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 9/2 Winter p. 363-376, Ankara- Turkey.
- Burubatur, M. (2006). *Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dallarında Birinci Sınıf 1. ve 2. Yarıyıl Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Metot Etüt ve*

- Egzersizlerin İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E.K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2017). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Chen, J. Woollacott, M. H. Pologe, S.& Moore, G. P. (2008). *Pitch and space maps of skilled cellists: Accuracy, variability, and error correction*. *Experimental Brain Research*, 188(4), 493-503.
- Chen, J. Woollacott, M. Pologe, S. (2006). *Accuracy and underlying mechanisms of shifting movements in cellists*. *Exp Brain Res*, 174(3), 467–76.
- Coşkun, E. (2010). *Flütün Entonasyon Problemi Üzerine Teknik Çalışmalar*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Demirbatır, R. E. (1998). *Türkiye'deki Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Viyolonsel Eğitimi (Genel Durum)*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demirbatır, R. E. (2001). *Yaylı Çalgılar Yüksek Lisans, Doktora ve Sanatta Yeterlik Tez Bibliyografyası*. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt: XIV Sayı:1, Bursa.
- Dunn, A. A. (1998). *Finger placement marker usage in el paso for beginning orchestra students*. Ms. Thesis, The University of Texas at El Paso, Texas.
- Ergen, D. (2010). *İlköğretim Düzeyinde Eşlikli Çalmaya Dayalı Keman Eğitiminin Entonasyon, Özgüven ve Tutum Üzerindeki Etkisi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Güçlü, H. E. (2017). *Viyolonsel Eğitiminde En Çok Kullanılan Yay Teknikleri, Bu Tekniklerin Öğretilmesinde Kullanılan Metotlar ve Öğretim Yöntemlerinin Uzman Görüşleri Doğrultusunda Belirlenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Ha, J. (2015). *Teaching intonation in violin playing: A study of expert string teaching*. *Australian Journal of Music Education*, Monash University, 224-236.

- Hersh, S. (2002). *Intonation for string players*. Available at: <http://www.soundpostonline.com/archive/fall2002/page10.htm> [Accessed 20/05/2006.]
- Honingh, A. (2007). *Intonation and Temperament: A Special Orchestral Rehearsal*. www.cs.ru.nl/honingh/art11_honingh.
- Kaygısız, M. (2009). *Müzik Tarihi Başlangıcından Günümüze Müziğin Evrimi*. İstanbul: Kaynak Yayınları.
- Kaya, E. E. (2010). *Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Makamsal Etüd ve Egzersizlerle Viyolonsel Eğitiminin Uygulanabilirliği*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kurşun, B. (2019). *Koro Eğitimcilerinin Popüler Alt Yapılı Çocuk Şarkılarına Yönelik Görüşleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Mongeon, J. (2004). *The effect of left-hand exercises on beginning upper string performers' intonation and facility*. Doktora Tezi, University of Miami, Florida.
- Nunez, M. L. (2002). *A Comparison of Aural and Visual Instructional Methodologies Designed to Improve the Intonation Accuracy of Seventh Grade Violin and Viola Instrumentalists*. Degree of Doctor of Philosophy, University of North Texas.
- Önen, E. A. (1993). *Viyolonsel Yapımcıları ve Viyolonsel Gelişimi*. Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Öz, N. B. (2001). *Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Orkestra-Oda Müziği Eğitiminde Yaylı Çalgıların Yeri ve Önemi*. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt XIV Sayı:1, Bursa.
- Özgüler, Ö. (2007). *Türk Müziği'nde Viyolonsel*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özgün, Ö. (2006). *Türkiyedeki Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümlerinde Viyolonsel Eğitime Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Özmenteş, S. (2005). *Müzik Eğitiminin Boyutları ve Çalgı Eğitimi*. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt:6 Sayı:9 Bahar 89-98
- Özen, N. (2004). *Çalgı Eğitiminde Yararlanılan Müzik Eğitimi Yöntemleri*. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 24 Sayı 2 57-63, Ankara.
- Özer, S. (2017). *Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Öğretim Programında Uygulanan Viyolonsel Eğitiminde Türk Eserlerinin Yerinin ve Gerekliliğinin Değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Parasız, G. (2009). *Eğitim Müziği Eksenli Keman Öğretiminde Kullanılmakta Olan Çağdaş Türk Müziği Eserlerinin Tespitine Yönelik Bir Çalışma*. Sanat Dergisi, 0 (15), 19-24.
- Sakar, M. H. (1997). *Viyolonsel Başlarken Çalgı Tekniği İçin Gerekli Olan Temel Metotların Dökümü ve Bunların Analizi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Sánchez, M. (2006) . *The expressive intonation in violin performance*. <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.626.9059&rep=rep1&type=pdf>
- Saraç, A. G. (1992). *Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Viyolonsel Öğretiminde Kullanılan Yöntem ve Tekniklerin Öğrenciye Yansıması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Saraç, A. G. (1996). *Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Çalgı Eğitiminin Bir Boyutu Olarak Viyolonsel Öğretim Programlarında Belirlenen Devinişsel Hedefler ve Hedef Davranışların Gerçekleşme Dereceleri*. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Saraç, G. (2003). *Öğrenme Kuramlarına Göre Bir Yaylı Çalgı Olarak Viyolonsel Eğitimi ve Viyolonsel Öğretim Programı Süreci*. Muğla Üniversitesi SBE Dergisi Güz Sayı 11, Muğla.

- Sarıçiftçi, A. Ö. (2001). *Toplu Ses Eğitiminde Entonasyon Sorunu ve Çözümünde Uygulanacak Yöntemler*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Say, A. (2009). *Müzik Sözlüğü*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Say, A.(2010). *Müzik Tarihi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Say, A. (2008). *Müzik Nedir, Nasıl Bir Sanattır?* İstanbul: Evrensel Basım Yayın.
- Say, A. (2011). *Müzik Öğretimi*. İstanbul: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Sezerel, T. (2006). *Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümü Öğrencilerinin “Müziksel İşitme Okuma Yazma” Başarılarının İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Sonsel, Ö. B. ve Tanrıverdi, F. A. (2019). *Piyano Eşlikli Başlangıç Viyola Öğretiminin Entonasyon Hakimiyeti Açısından İncelenmesi ve Değerlendirilmesi*. *Gefad/Gujgef* 39 (1) : 575-595, Ankara.
- Topoğlu, O. (2006). *Yaylı Çalgı Çalışma Sürecinde Eşlikli Çalışmanın Önemi ve Viyolonsel İçin Eşlikli Parmak Açma Çalışmaları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Topoğlu, O. (2010). *Viyolonsel Çalışma Sürecinde Eşlikli Parmak Açma Çalışmalarının Viyolonsel Öğrencilerinin Entonasyon, Özdüzenleme, ve Derse İlişkin Görüşleri Üzerindeki Etkileri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Tutu, S. B. (2001). *Türk Müziği'nde Viyolonsel Eğitimi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Uçan, A. (1994). *Müzik Eğitimi Temel Kavramlar-İlkeler-Yaklaşımlar*.Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Yüksel, S. (2007). *Viyolonsel'in Viola da Gambadan Günümüze Kadar Geçirdiği Yapısal Değişiklikler ve Eserler Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

EKLER

EK-1. Öğretmen Anket Formu

ANKET YÖNERGESİ

Sevgili Öğretmenler;

"Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Problemine Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması" adlı tez çalışmam için görüşlerinize ihtiyaç duyulmaktadır.

Anket beş noktada tepki verilebilen bir ölçme aracıdır. Maddelere size en uygun seçeneğin yanındaki kutucuğun içine (x) işareti koyunuz. Lütfen hiçbir soruyu cevapsız bırakmayınız.

Ankette elde edilecek veriler yalnız bu araştırma için kullanılacak ve her türlü kişisel bilgiler gizli tutulacaktır.

İlginiz ve yardımlarınız için şimdiden teşekkür ederim.

Yüksek Lisans Öğrencisi

Çiğdem ÇINAR

ÖĞRETMEN KİŞİSEL BİLGİLERİ

1.Üniversite eğitim durumunuz?

Lisans Yüksek Lisans Doktora Sanatta Yeterlilik

2.Mesleğinizdeki görev süreniz ?

1-5 5-10 10-15 15-20 20 yıldan fazla

3.Kaç yıldır viyolonsel öğretmenisiniz ?

1-5 5-10 10-15 15-20 20 yıldan fazla

ÖĞRETMEN ANKET SORULARI

1.Öğrencilere viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemi üzerindeki önemi vurgulanır.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

2.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmanın entonasyon problemi üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğu belirtilir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

3.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğu açıklanır.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

4.Viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (Okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyonu olumlu yönde etkilediği açıklanır.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

5.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (Sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III) entonasyonu olumlu yönde etkileyeceği hakkında bilgi verilir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

6.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato, Spiccato) doğru kullanımının entonasyon üzerinde olumlu etkisinin olduğu belirtilir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

7.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru bir şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğu belirtilir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

8.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceği açıklanır.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

9.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyano eşlikli çalışmalarının entonasyona yönelik performanslarını olumlu yönde etkileyeceği hakkında bilgi verilir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

10.Öğrencilere viyolonsel çalışma sürecinde teorik bilginin (Müzik bilgisi-Çalgı bilgisi) farkında olarak çalmalarının entonasyon problemi üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğu belirtilir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

11.Viyolonsel çalışma sürecinde viyolonselın fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (Boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerinde önemli etkisi olduğu belirtilir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

12.Viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemini olumlu yönde etkilediği belirtilir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

13.Viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (Tuşeye aşina olmak/Tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemini olumlu yönde etkilediği belirtilir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

EK-2. Öğrenci Anket Formu**ANKET YÖNERGESİ**

Sevgili Öğrenciler;

"Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Problemine Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması" adlı tez çalışmam için görüşlerinize ihtiyaç duyulmaktadır.

Anket beş noktada tepki verilebilen bir ölçme aracıdır. Maddelere size en uygun seçeneğin yanındaki kutucuğun içine (x) işareti koyunuz. Lütfen hiçbir soruyu cevapsız bırakmayınız.

Ankette elde edilecek veriler yalnız bu araştırma için kullanılacak ve her türlü kişisel bilgiler gizli tutulacaktır.

İlginiz ve yardımlarınız için şimdiden teşekkür ederim.

Yüksek Lisans Öğrencisi
Çiğdem ÇINAR

ÖĞRENCİ KİŞİSEL BİLGİLERİ

1.Hangi sınıfta öğrencisiniz?

1.Sınıf 2.Sınıf 3.Sınıf 4.Sınıf

2.Kaç yıldır viyolonsel çalışıyorsunuz ?

1 yıl 2 yıl 3 yıl 4 yıl Diğer

3.Bu okulda öğrenim görmek istemenizde ki en önemli faktör aşağıdakilerden hangisidir?

Kendim Ailem Arkadaşım Öğretmenim Diğer

4.Viyolonseli seçmenizde ki en önemli faktör aşağıdakilerden hangisidir ?

Kendim Ailem Arkadaşım Öğretmenim Diğer

5.İleride seçmek istediğiniz meslek dalı aşağıdakilerden hangisidir ?

Viyolonsel Öğretmeni Müzik Öğretmeni Besteci Orkestra Üyesi Diğer

ÖĞRENCİ ANKET SORULARI

1.Öğretmenim viyolonsel dersi çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini vurgular.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

2.Öğretmenim iyi akort edilmiş bir çalgıyla çalışma alışkanlığının entonasyon problemi üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu belirtir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

3.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde çalışma öncesi vücut rahatlığının ve yumuşaklığının sağlanmasının entonasyon problemi üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğunu açıklar.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

4.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde çalışma koşullarının (Okulun fiziki durumu, çalışma odalarının akustik durumu) uygunluğunun entonasyonu olumlu yönde etkilediğini açıklar.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

5.Öğretmenim Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlardaki durumunun (Sol el ve dirsek açılarının tellere göre konumlanması) doğru bir şekilde kullanılmasının (I, IV, II, III),entonasyonu olumlu yönde etkileyeceği hakkında bilgi verir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

6.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde temel yay tekniklerinin (Legato, Detache, Staccato, Spiccato) doğru kullanımının entonasyon üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu belirtir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

7.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin doğru şekilde uygulanmasının (Tam kıl) entonasyon üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğunu belirtir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

8.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde yayın, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun ve doğru yerde kullanılmasının entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini açıklar.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

9.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde etüt, eser ve egzersizleri piyona eşlikli çalışmanın entonasyona yönelik performansı olumlu yönde etkileyeceği hakkında beni bilgilendirir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

10.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde teorik (Müzik bilgisi-Çalgı bilgisi) bilginin farkında olarak çalınmasının entonasyon problemi üzerinde olumlu yönde etkisinin olduğunu belirtir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

11.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde viyolonsel fiziksel özellikleri ile bireysel farklılıklar arasında oluşturulan kendine özgü denge ilişkisinin (Boy, parmak uzunluğu, ağırlık) entonasyon üzerinde önemli bir etkisinin olduğunu belirtir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

12.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde seçilen eserin düzeye uygunluğunun entonasyon problemini olumlu yönde etkilediğini belirtir.

Tamamen Büyük ölçüde Kısmen Çok az Hiç

13.Öğretmenim viyolonsel çalışma sürecinde kendine ait olan bir çalgıyla çalışmanın (Tuşeye aşına olmak/Tuşeyi tanımak) ve çalınan çalgının kalitesi ile orantılı olarak çalgıyı benimsemenin entonasyon problemini olumlu yönde etkileyeceğini belirtir.

() Tamamen () Büyük ölçüde () Kısmen () Çok az () Hiç

EK-3. Performans Gözlem Formu

**BOLU GÜZEL SANATLAR LİSESİ MÜZİK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ VİYOLONSEL
ÖĞRENCİLERİ PERFORMANS GÖZLEM FORMU**

Dersin Adı:

Öğretim Yılı:

Öğrenci:

Öğretim Sorumlusu:

UYGULAMA SÜRECİ	EVET	HAYIR	KISMEN
1.Viyolonsel çalışma öncesinde ve sürecinde doğru duruş ve tutuşun entonasyon üzerindeki etkisini bilir.			
2.Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyon probleminin olmaması için iyi akort edilmiş çalgı ile çalışmasına başlar.			
3. Viyolonsel çalışma sürecinde entonasyona yönelik temel yay tekniklerini (Legato, Detache, Staccato, Spiccato) doğru bir şekilde kullanır.			
4. Viyolonsel çalışma sürecinde sol elin kalıcı ve geçişli pozisyonlarındaki durumunun (I, IV, II, III) entonasyon üzerindeki etkisini bilir.			
5. Viyolonsel çalışma sürecinde tel kalınlıklarına göre yay değişimlerinin (Tam kıl) entonasyon problemi üzerindeki etkisini bilir ve uygular.			
6. Viyolonsel çalışma sürecinde yayı, çalışılan eserin metrik ve ritmik zamanlamasına uygun olarak doğru yerde kullanır.			

1.Hafta

2. Hafta

3. Hafta

Çalışılan Etüt ve Eser:

EK-4. Araştırmada Çalınan Etüt ve Eserler

9 Sebastian Lee

3 4 2 0 2 0 4 2

Saray Yolu

Elazığ Türküsü
Derleyen: Muzaffer Sarısözen

3

1. 2.

4 Werner (Vemer)

3

I

II

Schröder

0 1 2 4 1 4 0 3 4 1 3 4 3 4 1 3 4

0 3

Konçerto 1. Bölüm

Syf. 160

Allegro moderato

Oscar Rieding

4 *mf*

7 *f*

13 *mf*

19 *f* *mf*

25 *f* *p*

30 *f* *risoluto*

36 *f* *mf*

42 *f*

47 *mf*

52

59

f *mf*

65

f

70

75

f

81

f

9 **Andante** Jacques Féréol Mazas (*Jek Feriol Maza*)

mp

cresc.

mf

dim.

rit.

Asker Senfonisinden Tema

10 **Allegretto** Joseph Haydn

mp

7 *Andante* Sebastian Lee

mf

6

11

16

21

27

32

37

44

51

56

Menuet No 3

s. 229

Allegretto *Johann Sebastian Bach*

mf con grazia

9 *mp*

17 *f* *p*

25 *p*

33 *mp dolce*

41 *mp*

49 *mf* *p*

57 *mf* *molto rit.* *pp*

Tempo I

65 *mp con grazia*

73 *mp* *calando rit.* *p*

Detailed description of the musical score: This is a bass clef sheet for Menuet No. 3 in G minor, BWV 1003, by Johann Sebastian Bach. The piece is in 3/4 time and consists of 80 measures. The score is divided into systems of five lines each. Measure numbers 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, and 73 are indicated at the start of their respective lines. The piece begins with a dynamic of *mf con grazia*. It features various dynamics including *mp*, *f*, *p*, *mf*, and *pp*. Performance instructions include *molto rit.* at measure 57 and *calando rit.* at measure 73. The piece concludes with a *p* dynamic. Fingerings and bowings are indicated throughout the score.

EK-5: Abant İzzet Baysal Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu İzni

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimlerde İnsan Araştırmaları Etik Kurulu

Çiğdem Çınar
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enst.
Müzik Eğitimi ABD

Sayın **Çiğdem Çınar**,

“Viyolonsel Eğitimi Sürecinde Karşılaşılan Entonasyon Problemine Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması” adlı İnsan Araştırmaları Etik Kuruluna yapmış olduğunuz başvuru (Protokol NO. 2018/343) kurulumuzun 27.12.2018 tarihli ve 2018/11 toplantısında değerlendirilerek etik olarak uygun bulunmuştur/~~bulunmamıştır~~. Bilgilerinize sunarız.

Prof. Dr. Hamit COŞKUN (Başkan)

Katılmadı
Prof. Dr. Mehmet ERYİĞİT (Üye)

Prof. Dr. Altay EREN (Üye)

Katılmadı
Doç. Dr. H. Birol YALÇIN (Üye)

Katılmadı
Doç. Dr. Seval ALKOY (Üye)

Doç. Dr. Abdullah DURAKOĞLU (Üye)

Av. Zuhale Demirci (Üye)

EK-6: Araştırma İzinleri

T.C.
BOLU VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 39307281-605.01-E.5165279
Konu : Araştırma İzni Oluru
(Ayşe ASLAN GÜMÜŞ)

11/03/2019

VALİLİK MAKAMINA

- İlgi : a) Milli Eğitim Bakanlığının 22.08.2017 tarih ve 35558626-10.06.01-E.12607291 (2017/25) sayılı genelgesi.
b) Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Rektörlüğü' nün (Eğitim Bilimleri Enstitüsü) 06.03.2019 tarih ve 2404 sayılı yazısı.

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Anabilim Dalı, Müzik Eğitimi Bilim Dalı tezli yüksek lisans programı öğrencisi Çiğdem ÇINAR' ın, "Viyolonsel Eğitiminde Karşılaşılan Entonasyon Problemlerinin Çözümüne Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması" konulu tez çalışmasına veri sağlamak amacıyla, Müdürlüğümüze bağlı Bolu Güzel Sanatlar Lisesi Müzik bölümünde görevli 3 viyolonsel öğretmenine ve aynı bölümdeki 16 viyolonsel öğrencisine uygulama yapmak istediğine ilişkin ilgi (b) yazı ve ekleri incelenmiştir.

Söz konusu uygulamanın; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Milli Eğitim Temel Kanunu ile Türk Milli Eğitiminin genel amaçlarına uygun olarak yürürlükte olan tüm yasal düzenlemelerde belirtilen hüküm, esas ve amaçlara aykırılık teşkil etmeyecek şekilde, denetimi ilgili okul müdürlüğü tarafından gerçekleştirilmek üzere, kodlama yöntemi kullanılarak, eğitim öğretimin aksatılmadan, ilgi (a) genelge doğrultusunda yapılması müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Yasin TEPE
Millî Eğitim Müdürü

OLUR
11/03/2019

Ahmet ATILKAN
Vali a.
Vali Yardımcısı

Ek:
İlgi (b) yazı ve ekleri (49 sayfa)

Adres: Aktaş mah. Şehit Güven Keskin cad. No:20 Merkez/BOLU
Elektronik Ağ: <http://bolu.meb.gov.tr>
e-posta: stratejigelistirme14@meb.gov.tr

Bilgi için: Hilal AKÇALI
Tel: 0 (374) 280 14 43
Faks: 0 (374) 280 14 50

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden b5f0-9e17-329c-b949-593d koda ile teyit edilebilir.

T.C.
BOLU VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 39307281-605.01-E.5230731

12.03.2019

Konu : Araştırma İzni Oluru
(Çiğdem ÇINAR)

DAĞITIM YERLERİNE

- İlgi : a) Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Rektörlüğünün (Eğitim Bilimleri Enstitüsü)
06.03.2019 tarih ve 2404 sayılı yazısı.
b) Valilik Makamının 11.03.2019 tarih ve 5165279 sayılı oluru.

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Anabilim Dalı, Müzik Eğitimi Bilim Dalı tezli yüksek lisans programı öğrencisi Çiğdem ÇINAR' ın, "Viyolonsel Eğitiminde Karşılaşılan Entonasyon Problemlerinin Çözümüne Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Görüşlerinin Öğrenci Performansı İle Karşılaştırılması" konulu tez çalışmasına veri sağlamak amacıyla, Müdürlüğümüze bağlı Bolu Güzel Sanatlar Lisesi Müzik bölümünde görevli 3 viyolonsel öğretmenine ve aynı bölümdaki 16 viyolonsel öğrencisine uygulama yapma talebinin uygun görüldüğüne ilişkin ilgi (b) oluru ekte gönderilmiştir.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Yasin TEPE

Vali a.

Millî Eğitim Müdürü

Ek: Olur (1 sayfa)

Dağıtım:

- 1.Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Rektörlüğüne
(Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü)
- 2.Bolu Güzel Sanatlar Lisesi Müd.

ÖZGEÇMİŞ

Adı-Soyadı: Çiğdem ÇINAR

Sürekli Adresi: Aşağı Soku Mahallesi Haydarlar Sokak No: 8 Kat: 1 Daire: 1 Merkez / Bolu

Doğum Yeri ve Yılı: Merkez / Bolu-1987

Yabancı Dili: İngilizce

İlkokul ve Ortaokul: Yıldırım Bayezit İlköğretim Okulu (Merkez / BOLU)

Lise: Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi (Merkez / BOLU)

Lisans: Adnan Menderes Üniversitesi (AYDIN)

Yüksek Lisans: Abant İzzet Baysal Üniversitesi (BOLU)

Anabilim Dalı: Güzel Sanatlar Eğitimi

Bilim Dalı: Müzik Eğitimi

Çalışma Hayatı: Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı ücretli öğretmen olarak; 26/09/2011-25/01/2012 yılları arasında, Çine Madran Anadolu Lisesi (Çine/Aydın), Atatürk İlköğretim Okulu (Çine/Aydın), Fevzi Paşa-Sevim Kalkan İlköğretim Okulu (Çine/Aydın).

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı kadrolu öğretmen olarak 06/02/2012 – 06/06/2013 yılları arasında Batman Lisesi (Merkez/ BATMAN), 06/06/2013 - 30/06/2017 yılları arasında Turgut Özal Anadolu Lisesi (Merkez/ BATMAN)

03/07/2017 yılında il dışı atama ile Yahya Kemal Ortaokulu (Bayrampaşa/ İSTANBUL) 2019- Devam ediyor